

mania



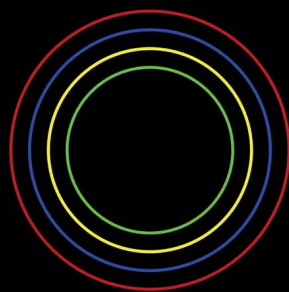
NO RISK DISC:

**LIANNE LA
HAVAS**

COMING SOON

V 2


www.v2benelux.com
facebook.com/V2Benelux
twitter.com/V2Records



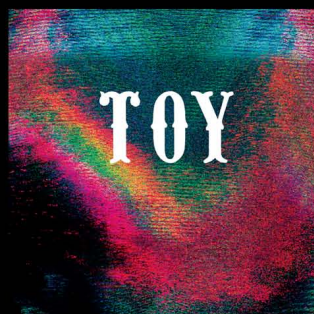
BLOC PARTY
FOUR 20 AUGUSTUS



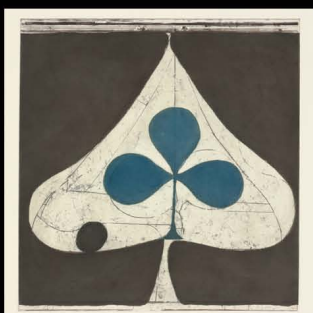
TWO DOOR CINEMA CLUB
Beacon 3 september



MUMFORD & SONS
BABEL 24 september



TOY 10 september



GRIZZLY BEAR
Shields 17 september



FLYING LOTUS
Until The Quiet Comes 1 oktober



ANIMAL COLLECTIVE
Centipede Hz 3 september



SKUNK ANANSIE
BLACK TRAFFIC 17 september

NORISK DISC

NIET GOED GELD TERUG

LIANNE LA HAVAS

Is Your Love Big Enough?

(Warner)



WARNER MUSIC

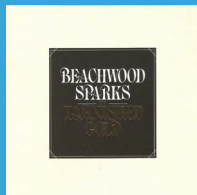
Hartverwarmende soulminiaturtjes zijn de specialiteit van deze innemende 22-jarige zangeres uit Londen. Met her en der een vleugje folk horen we hier een waar natuurtalent, niet voor niets door de BBC afgelopen jaar als een van de revelaties van 2012 werd getipt. En deze belofte wordt helemaal ingelost. Leidend is haar unieke warme stem die zowel uptempo als in de langzamere songs elke emotie nauwkeurig inkleurt. En zo is elke track van een andere muzikale schoonheid met reflecterende teksten op de persoonlijke gebeurtenissen van de afgelopen jaren: onvoorwaardelijke liefde (Lost & Found), oudere mannen (Age) en relaties die over zijn (Gone). Hier is duidelijk een authentieke zangers met een missie opgestaan die muziek gebruikt om haar gevoelens te begrijpen en te vertalen in muziek. Of zoals ze zelf zingt in openingstrack Is Your Love Big Enough: 'Found myself in a second-hand guitar. Never



thought it would happen...' Tijdens het afgelopen North Sea Jazz pakte ze iedereen met haar ontwapende verschijning en spontaniteit in; niet te missen dus voor Lowlandsgangers! (GH)

**THE BAMBOOS****Medicine Man***(Tru Thoughts/Tone)*

Liefhebbers van Mark Ronson, Sharon Jones & The Dapkins en Amy Winehouse zullen deze Australische band erg weten te waarderen. Basisingredienten zijn ouderwetse, simpele soul- en funkgrooves voorzien van een topping van steeds wisselende vocalisten. De uitgekiende uitwerking van deze formule zorgt ervoor dat dit vijfde album meer een 'poppy sound' heeft dan de vorige albums. Dit komt vooral door de keuze voor vocalisten als Aloe Blacc, Daniel Merriweather, en huisvocaliste Kylie Auldist. Deze verschillende stemmen zorgen voor een prettige afwisseling tussen de grooves. Waar Bobby Flynn in Midnight klinkt als een opgewekte versie van Robert Smith van The Cure (het kan dus toch!), horen we elders een stemmige soulherinterpretatie met Megan Washington van James Blake's dubstepballade The Wilhelm Scream. Klapper is toch het swingende Where Does The Time Go waarop Aloe Blacc laat horen dat hij de nu-soulster van dit moment is. (GH)

**BEACHWOOD SPARKS****Tarnished Gold***(Subpop/Konkurrent)*

We weten al lange tijd dat de erfenis van de Byrds, Burrito Brothers en Gram Parsons in goede handen is bij Beachwood Sparks. Dat bewees de band gedurende drie albums. Na een afwezigheid van tien jaar is Beachwood Sparks weer terug en komt met haar meesterwerk op de proppen. Werkelijk alles valt op zijn plek op The Tarnished Gold. Het geluid van The Tarnished Gold wordt bepaald door elementen uit de South California sound uit de jaren zeventig. Zo zou Earl Jean op The Notorious Byrd Brothers van The Byrds kunnen staan. In songs als Sparks Fly Again en The Orange Grass Special krijgen de psychedelische trekjes volop de ruimte. Hemelse harmonieën, de hypnotiserende steelgitaar van Dan Horne en ijzersterke songs – The Tarnished Gold is een kleine drie kwartier pure pracht, van de opener Forget The Song tot afsluiter Goodbye. Gram Parsons zal tevreden zijn met het resultaat. (HO)

**CINEMATIC ORCHESTRA****In Motion Part 1***(Ninja Tune/PIAS)*

Voor het album In Motion #1 hebben Cinematic Orchestra een aantal gastartiesten (Dorian Concept en Grey Reverend) zich laten inspireren door oude avant-garde films. Stomme films uit de jaren twintig en dertig welteverstaan. Niks nieuws voor Cinematic Orchestra zou je zeggen. Met hun album Man With The Movie Camera voorzagen ze een complete Russische stomme film uit 1929 van nieuw geluid. In Motion #1 ligt in het verlengde daarvan maar met minder elektronica en jazz dan we gewend zijn. Openingstrack Necrology lijkt nog het meest op het vorige werk. Daarna krijgen we meer verstilde momenten met strijkers en piano. Even inkomen in het begin maar wel erg mooi. (MB)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

Pop & Rock

LUISTER TRIP

**FIONA APPLE****Idler Wheel**

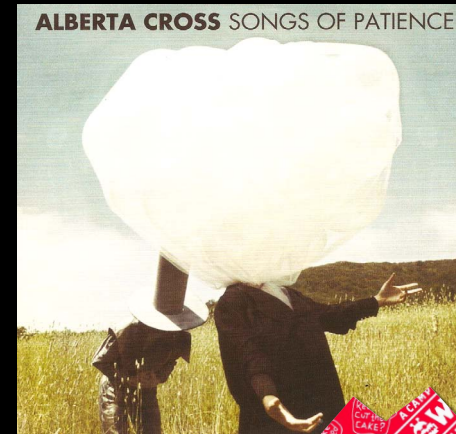
Het duurde maar liefst zeven jaar voordat singer-songwriter Fiona Apple met de opvolger van Extraordinary Machine op de proppen kwam. In de loop der jaren heeft deze New Yorkse schone een flinke cultstatus opgebouwd. Dat ze ook nog eens weinig in het nieuws is, draagt hier alleen maar toe bij. Net als de volledige titel van dit vierde album; The Idler Wheel Is Wiser Than The Driver Of The Screw And Whipping Cords Will Serve You More Than Ropes Will Ever Do. Dit keer geen overvolle productie, maar een akoestische piano/drumsetting waarmee Fiona Apple zich meer dan anders muzikaal blootgeeft. Naast haar bijna dwarrelende pianospel en emotionele stemgeluid horen we complexe, jazzgetinte percussie van Charley Drayton. Ondanks drie al erg sterke voorlopers is The Idler Wheel haar meest consistente album tot nu toe. De prachtige deluxe edition zit in een schriftje met handgeschreven teksten en tekeningen en bevat ook nog extra muziek. (ED)

CAST**Troubled Times**

Cast is terug. Tien jaar na het laatste album is hier het vijfde album. De vier jongens uit Liverpool rond zanger en componist John Power, die uit The La's stapte omdat het te lang duurde, zijn mannen geworden. Gebleven zijn de ambachtelijke liedjes die ze bekend maakten in het midden van de negentiger jaren. Niets verrassends hier, maar gewoon mooie liedjes en een vertrouwd geluid. Ik zeg: welkom terug. (EMu)

DAN LE SAC**Space Between The Words**

Dan Le Sac, alias Daniel Stephens, werd bekend door zijn samenwerking met rapper Scroobius Pip. De beide Engelsen, uit Stanford in Essex, scoorden met Thou Shalt Always Kill in 2009. Scroobius maakte een soloalbum en nu is er het solodebuut van Le Sac. Gevarieerd album, tussen ambient en triphop. Tussen Portishead en pure dance. Pakkende nummers met hulp van Merz en Emmy The Great. Voor op de dansvloer en thuis. (EMu)

**ALBERTA CROSS****Songs Of Patience***(PIAS)*

Het Britse bluesrockgezelschap Alberta Cross, opgericht in 2005, timmert alweer enige jaren aan de weg. Een band die derhalve continu wordt vergeleken met andere bands en artiesten, variërend van Kings Of Leon tot My Morning Jacket en zelfs Neil Young en zijn Crazy Horse. Het zegt iets over de herkenbare en vooral Amerikaanse sound van de vijfkoppige band die zijn oorsprong in Londen vindt, maar in 2007 als groep naar New York verhuisde om daar verder te werken aan ondermeer een minialbum, cd en twee EP's. Er werd getoerd met grote namen als The Shins, Oasis, Mumford & Sons en Them Crooked Vultures en na een vrij succesvolle tour door de Verenigde Staten, wil Alberta Cross met het nieuwe album nu ook in Europa imponeren, met name door festivals als Pukkelpop, Lowlands en Reading aan te doen. Songs Of Patience is zelfbenoemd groots, glorieus en toegankelijk, zonder al teveel toeters en bellen. Wat mij betreft degelijk en strak, maar of Alberta Cross na de VS óók de kritische Europeanen weet te overtuigen is een tweede. (JT)

**NIEUWE
WINKEL
ERBIJ**

North End Haarlem



North End Haarlem

Marsmanplein 19 - 2025 DT Haarlem - T 023-5375745
northend@telfort.nl - www.northendhaarlem.nl/

Met ingang van dit nummer van de *Mania* verwelkomen we weer een nieuwe winkel waar ons blad ligt: North End Haarlem.

Muziekwinkel North End is al 45 jaar een begrip in Haarlem en omstreken, een echte speciaalzaak waar je graag even voor omrijdt. Zij verkopen de genres pop, rock, blues, jazz, world, klassiek, americana, singer-songwriter en alles is natuurlijk te bestellen via de website.

MARTY GRAVEYARD

Summer Holiday

Marty Graveyard werd bekend als de drummer van The Madd, een Rotterdamse band die teruggreep op de zestiger jaren. In 2011 uit elkaar. Marty was begonnen met eigen nummers en besloot die zelf uit te voeren. Het album heeft een zomers geluid. Duidelijke invloeden van de Beach Boys, maar met punksausje. Marty speelde alles zelf, maar kreeg hulp van Dave van Raven van De Kik en Joe Sixpack van Ragtime Wranglers. Het doet denken aan Apples In Stereo, maar Marty heeft een eigen geluid. De songs zijn aanstekelijk en je komt automatisch in een goed humeur. (EMu)

LEVELLERS

Static On The Airways

Vier jaar na het fel en geïnspireerd klinkende *Notes From The Underground* blijken de Levellers op album nummer tien nog steeds in vorm. Door de economische crisis en de militaire operaties in het Midden-Oosten is er natuurlijk ook weer reden genoeg voor deze crusties om zich op te winden. Muzikaal is er sinds het beste werk van de band, begin jaren negentig, niet zo heel veel veranderd, maar als het sterke *Static On The Airways* iets duidelijk maakt, dan is het wel dat de Levellers nog steeds bestaansrecht hebben. (MvR)

DISPATCH

Circles Around The Sun

Grootste band waar niemand van heeft gehoord, genoemd Dispatch, ofwel multi-instrumentalisten Chad Stokes, Brad Corrigan en Pete Francis. Hun stemmen bleken te passen en werd handelsmerk, net als wisselen van instrumenten. Na drie albums hadden ze het 2004 gezien, maar door succes van een uitverkocht afscheidsconcert toch verder. Een succesvolle Amerikaanse tournee volgde en dit eerste album in twaalf jaar, geproduceerd door Peter Katis, o.a. The National. Gedragen stukken tussen snellere popsongs. Zang doet denken aan Simon & Garfunkel, maar muziek is eigentijds. Aantrekkelijk album, dat verklaart waarom ze zoveel trouwe fans hebben. (EMu)

FOALS

Tapes

De serie *Tapes* van K7 is een fraai eerbetoon aan de vroegere mixtapes op cassette. Na Big Pink en The Rapture mochten ditmaal de Britse indierockers van Foals in hun platencollectie gaan spitten. We horen onder meer Caribou, Nicolaas Jaar, Tony Allen, Art Department en Arnold Jarvis. Maar ook echt obscure juweeltjes als *Confusion* (Ma Afrika) van Condry Ziqubu, uit het Zuid-Afrika ten tijde van het apartheidsregime. (WjvE)

ANTONY & THE JOHNSONS

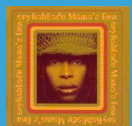


Cut The World

(*Rough Trade/Konkurrent*)

De betoverende falsetstem van Antony Hegarty combineren met een klassiek orkest. Het blijkt te werken. De afgelopen jaren verrichtte de frontman van Antony And The Johnsons een dergelijke bijzondere samenwerking al op meerdere plekken in de wereld. Een paar jaar geleden vertoonde hij zijn engelachtige zangkunsten samen met het Metropole Orkest in Carré. Vorig jaar september was hij voor twee shows (2 en 3 september 2011) in Denemarken. De hoogtepunten van die concerten met het Danish National Chamber Orchestra zijn officieel samengevoegd tot het live-album *Cut The World*. De meeslepende orkestraties zijn geschreven door Nick Muhly, Rob Moose, Maxim Moston en Hegarty zelf. Enige minpuntje? Het relaas *Future Feminism*. Niets ten nadele van de boodschap; deze voordracht over vrouwelijkheid en transgenderisme past natuurlijk perfect bij de androgyne Hegarty. Zijn monoloog is van tijd tot tijd grappig en gevat, over de woorden heeft hij goed nagedacht. Maar als tweede nummer van het album? Wellicht was het beter helemaal aan het eind van het album, als hidden track. De rest is echter ontroerend prachtig. Die arrangementen vullen de bekende nummers van Antony & The Johnsons zeker aan. De songs klinken zo mogelijk nog treuriger, nog intiemmer en nog kwetsbaarder dan zoals de vele fans ze kennen. *You Are My Sister* is ook zonder Boy George hartverscheurend. *Swanlights* is verfiend, *The Rapture* ontroert zeer en *I Fell I Love With A Dead Boy* blijkt emotioneler van toonaard dan ooit. Dit zijn met recht wonderschone uitvoeringen. Aangevuld met een intiem titelnummer dat de engelachtige hoofdpersoon van dit schijfje schreef voor de theatervoorstelling *The Life And Death Of Marina AbramoviD*. (DD)

10 SONGS LIANNE LA HAVAS IS LOVING - BOTH OLD & NEW.



"Bag Lady" - Erykah Badu.

I love the groove and sound palette. Erykah's melodies flow the music as if her voice is a brush stroke on a wet canvas.



"Oxygen" - Willy Mason

Amazing lyrics, absolute honesty, a beautiful voice and a timeless universal message.



"Constant Surprises" - Little Dragon

Amazing melodies and vocals across such a simple yet flavourful backdrop.



"Ex-Factor" - Lauryn Hill

One of my favourite songs of all time which is why I am able to listen to it anytime. Everything about it is perfect.



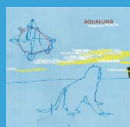
"I Want A House" - Twin Sister

So easy to listen to, yet somewhat challenging because of its unconventional repeated vocal lines against a constantly changing harmonic bed. Fantastic



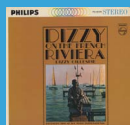
"All Eyes" - Post War Years

This is what popular music should sound like. I love the darkness of the music and the lyrics with such a heavy deep groove. A triumph of a song. So many good ideas working harmoniously together.



"Sundowning" - Aqualung

Such an amazing atmosphere to this song. The melody is absolutely perfect and he is such a brilliant songwriter that it's like listening to a master class! I love the chord progression.



"For The Gypsies" - Dizzy Gillespie

This instrumental piece is my definition of superb jazz. Just effortless musicianship and a fabulous tune. Unforgettable, impeccable and replaceable.



"Introduction" - MJ Cole

Amazing dance music. It's calls upon many styles but completely forming something of its own and this piece of music, for me, has not been beaten since it came out a decade ago.



"Hard Time Killing Floor Blues" - Chris Thomas King

A beautiful portrayal of the blues. So much truth in the delivery and recording. A real moment was captured perfectly here.

LIVE ON STAGE



BEN HOWARD



RY COODER

Election Special

(Warner)

Veel Amerikanen kijken er alweer reikhalzend naar uit: verkiezingstijd! Gaat superdemocraat Obama een tweede termijn in of wordt het toch de conservatieve mormoon Romney? Ry Cooder weet het ook nog niet, maar heeft zo zijn eigen mening over 'zijn' Amerika dat maar passief voor de televisie zit en alles gelooft wat er door hun strot wordt geduwd. Hij gruwet van de Tea Party (Goin' To Tampa - sterke tekst), maar is ook kritisch over het huidige beleid. Zo is Guantanamo Bay nog immer gevuld met mensen die hun huis en haard kwijt zijn. De republikeinen krijgen ervan langs in de folkblues van Cold Cold Feeling. En Ry meent het! Hij nam deze plaat bijna geheel zelfstandig op en speelde alle instrumenten zelf, behalve de drums die hij uiteraard overliet aan zoon Joachim. In zijn vijftigjarige loopbaan heeft hij zijn roots nooit verloochend en daarom citeert hij weelderig uit eigen werk. Beste nummer is Kool Aid: rauwe bluesrock met heerlijke slide-uithalen en er staat ook nog een ouderwetse trainsong op: The 90 And The 9. Het is daarom misschien wel de eerlijkste plaat uit zijn oeuvre. Ry Cooder For President dan maar? (RV)

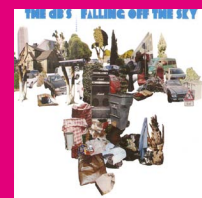


THE CROOKES

Hold Fast

(Munich)

Het debuut Chasing Ghosts van The Crookes maakte indruk door de heerlijk aanstekelijke gitaarpop waarin duidelijk de sporen van Kinks, Woodentops en Housemartins aan te wijzen zijn. De spontaniteit en jeugdige bravoure van het eerste album zijn weer volop aanwezig op Hold Fast. De band uit Sheffield heeft inmiddels een nieuwe gitarist in haar midden en de personeelsswisseling heeft er wel voor gezorgd dat het gitaargeluid iets gespierder is geworden. George Waite zingt nog altijd vol passie en overgave en songs als het licht stuiterde American Girls of de meezinger Afterglow, met een fijn orgeltje, zijn onweerstaanbaar. Niemand minder dan Noel Gallagher prees The Crookes de hemel in. En als je super catchy nummers als American Girls of Rosie hoort kun je hem alleen maar gelijk geven. Na iets mee dan een half uur zit Hold Fast er al weer op. En dan kun je maar één ding doen: Hold Fast nog maar eens opzetten. (HO)



DB'S

Falling Of The Sky

(Blue Rose/Sonic Rendezvous)

Chris Stamey en Peter Holsapple groeiden op in Winston-Salem, North Carolina, en maakten begin jaren zeventig al een eerste plaatje, met in hun band o.a. Mitch Easter, de man die later als producer naam zou maken. Meerdere projecten volgden, maar bekendheid verwierven ze pas toen ze in 1981 debuteerden als The dB's met een frisse mix van Badfinger, Beatles, Big Star en een vleugje psychedelica. Hun beste plaat maakten ze een jaar later, met Repercussion dat op het kleine I.R.S. Records verscheen - het label dat R.E.M. onderdak bood tot hun overstap naar major Warner. Waar R.E.M. vervolgens de wereld veroverde, bleven The dB's slechts in kleine kring gewaardeerd, en de band hield het eind jaren tachtig voor gezien, waarna beide songschrijvers overal opdoken, niet in de laatste plaats bij R.E.M. In 2005 volgde een eerste voorzichtige reünie, nu gevolgd door hun eerste nieuwe album in een kwart eeuw. Direct wordt duidelijk dat Stamey en Holsapple nog altijd de ene na de andere instant klassieker uit de mouw schudden. The dB's zorgen voor ultieme zomerse gitaarpop van 1982 en 2012. (HDR)

S

T

A

P

E

L

P

L

A

T

J

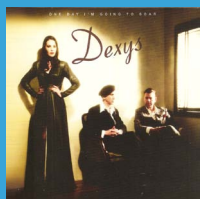
E

S



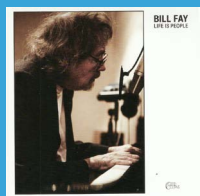
DEUS
Following Sea
(PIAS)

Amper negen maanden na het ijzersterke Keep You Close is daar padoes een nieuw dEUS-album. Omdat er inspiratie was en de nummers niet moesten blijven liggen. Misschien doordat dit album snel tot stand gekomen is, klinkt dEUS hier vaak ontspannen en opgewekt. Nothings, sierlijk en teder, doet denken aan Serpentine en Sirens is een sfeervolle popsong. Op het vrolijke The Soft Fall wordt gerept over 'the good life' en de titel van Crazy About You – met aanstekelijke gitaarriedel in het refrein – zegt genoeg. Uiteraard zijn er ook donkerder momenten, gelukkig maar. Opener en single Quatre Mains (met Franse tekst ja) is een gedreven song vol spanning. Dat geldt ook voor One Thing About Waves, een typische, mooi opgebouwde dEUS-song met een heftig eind gevolgd door een piano-outro. Verder lijkt Tom Barman zijn Sprechgesang geperfectioneerd te hebben – op Quatre Mains en The Soft Fall, maar vooral op Hidden Wounds, dat lijkt op een script van een oude politiefilm. Zo snel een sterke nieuwe plaat van dEUS, geen reden tot klagen toch? (LV)



DEXYS
One Day Im Going To Soar
(News/PIAS)

Geno, Jackie Wilson Said, Come On Eileen: de hits van Dexy's Midnight Runners zijn onverwoestbaar, maar wel van lang geleden. In 1985, na drie prima albums, viel het doek al voor de band. Kevin Rowland, het muzikale meesterbrein, ging moeilijke jaren tegemoet. Depressies, drugs, ruzies en twee geflopte soloalbums. Maar anno 2012 is de band terug; grotendeels in de originele bezetting, maar ook aangevuld met nieuw bloed, en ze noemen zich Dexys. De basis is nog steeds Britse blue-eyed soul, met blazers, strijkers en een strakke ritmesectie. Het is bij vlagen een beetje jazzy, ook door de stem en theatrale, soms intense voordracht van Rowland. Het album moet daardoor een beetje op gang komen, maar na de eerste volledige luisterbeurt overheerst het gevoel dat dit een geslaagde comeback is. Nummers als Incapable Of Love, Free en It's O.K. John Joe zijn een prima aanvulling op de rijke Dexys-catalogus. (JVD)



BILL FAY
Life Is People
(Dead Oceans/Konkurrent)

Dik veertig jaar geleden debuteerde de Engelse singer-songwriter Bill Fay met Time Of The Last Persecution, een prachtig album vol songs waar het vakmanschap vanaf straalde. Helaas, zoals zo vaak met meesterwerken gebeurt, werd dit album gruwelijk onderkend en een vervolg bleef uit. Er werd wel een tweede plaat gemaakt, maar die werd pas in 2005 uitgebracht. Hernieuwde aandacht voor de man kwam in dat jaar namelijk uit de onverwachte hoek; Jeff Tweedy bleek een groot fan te zijn en Wilco speelde Fay's Be Not So Fearful met grote regelmaat. Het haalde Fay uit zijn zelfgekozen isolement en wat blijkt, de man heeft nog een hele stapel songs op de plank liggen. Deze heeft hij nu onder de titel Life Is People uitgebracht en het is een fraaie en verstilde plaat geworden met de nadruk op de piano. Dat Fay de waardering van Tweedy als een groot compliment beschouwt, blijkt uit de fraaie cover van Wilco's Jesus Etc., een van de hoogtepunten van deze plaat. (BD)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
T
J
E
S

CANADIAN ROCK SENSATIONS
JONAS & THE MASSIVE ATTRACTION
NEW ALBUM "BIG SLICE" IN STORES NOW!

24.09.12 AMSTERDAM PARADISO
28.09.12 WEERT DE BOSUIL

SEE WWW.JONASANDTHEMASSIVEATTRACTION.COM
FOR THE LATEST TOUR DATES!

SCAN TO CHECK
OUT THE VIDEO FOR
"SEIZE THE DAY"

Bertus
Distributie

FEATURING THEIR HIT SINGLE
"BIG SLICE" AND THE NEW
SINGLE "SEIZE THE DAY"



**PLATO
PLANET**

Op zondag 23 september vindt in samenwerking met de Oosterpoort weer het PlatoPlanet Festival plaats in de Oosterpoort in Groningen. We zijn nog druk bezig met het programma, dat zoals gebruikelijk bestaat uit bands die het afgelopen jaar het nodige hebben gepresteerd en bands waar we de komende tijd het een en ander van verwachten.

PlatoPlanet is een soort van voorronde van Eurosonic/ Noorderslag. Een aantal artiesten die de afgelopen jaren op PlatoPlanet hebben gestaan zijn Eefje de Visser, Blaudzun, The Hype, Krause, Case Mayfield, Rococo, GEM, Roos, Kris Berry, Triggerfinger, Alamo Race Track, Lefties Soul Connection, Bert Hadders en de Nozems, Lola Kite,

I Am Oak, Selah Sue en vele anderen.

Variatie en kwaliteit ook weer op de vijfde editie van PlatoPlanet op zondag 23 september van 15.00 - 22.00 uur waar je kunt genieten van een flink aantal acts en waar je mee kunt doen aan de Plato Popquiz.

De eerste namen van bands die bevestigd zijn kunnen we je alvast geven:

Jungle By Night, Vox Von Braun, Bombay Showpig, Miss Molly And Me, Wooden Saints, Tangarine, Dia Del Mercado.

Tickets kun je gratis afhalen bij de Plato winkels, Concerto, de Coffee-Company in Groningen en bij de Oosterpoort.

Kijk voor meer info op www.platomania.nl

LUISTER TRIP



DIRTY PROJECTORS

Swing Lo Magellan

(Domino/Munich)

Dirty Projectors is een New Yorkse indierockband die altijd het experiment opzoekt. Dat was al zo op de eerste vijf platen en de zesde is geen uitzondering. Het verschil is dat frontman David Longstreth (zanger, gitarist, componist, producer, arrangeur, hoesontwerp, etc.) er nu voor heeft gekozen om zijn ideeën te vangen in twaalf liedjes met een kop en een staart. Dat maakt Swing Lo Magellan de toegankelijkste plaat van Dirty Projectors tot nu toe, zonder dat het ten koste gaat van creativiteit en experimenten. Want in ieder nummer gebeurt wel iets dat de luisteraar net even op het verkeerde been zet: het heftige refrein van Offspring's 'Are You Beautiful', het ritme van 'About To Die', de vocalen in 'Gun Has No Trigger...'. Swing Lo Magellan bevat twaalf prima nummers met een twist en dat kan voor Dirty Projectors zomaar de formule zijn om een groter publiek te bereiken. (JvdD)

BACHMAN & TURNER

Live at The Roseland Ballroom NYC (DVD)

Bachman & Turner is Bachman Turner Overdrive, de befaamde Canadese rockgroep uit de jaren zeventig, maar dan zonder de Overdrive en met Randy Bachman en Fred Turner. Omdat je daarmee de belangrijkste componisten en zangers van de groep hebt, kun je rustig zeggen dat op deze dvd de O niet wordt gemist. Na elkaar dertig jaar niet aangekeken te hebben, kwamen de mannen enkele jaren geleden weer bij elkaar omdat Bachman aan Turner vroeg om een enkele song in te zingen op zijn soloplaat. Dat leidde tot een nieuw groepsalbum en een tournee. De nadruk ligt natuurlijk op de krakers: 'Let It Ride', 'Roll On Down The Highway', 'Hey You, Takin' Care Of Business' en uiteraard 'You Ain't Seen Nothin' Yet'. De gruisige kraakstem van Turner is fijn om te horen maar de show wordt gestolen door het gitaarspel van Bachman die als een bonafide guitarshredder de ene fraaie na de nadere snrepende solo ten gehore brengt. Dat aan het einde Paul Shaffer, bandleider van David Letterman, nog een paar deuntjes op de piano meespeelt, is helemaal meegenomen. (AdW)



KASABIAN

Live At The 02

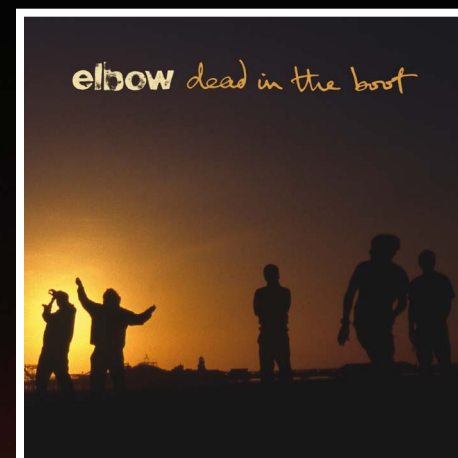
Britpop zoals britpop in het verleden was. Combinatie van oude rock en rock, aangevuld met originele synthsound. Vuige opname van het optreden in de 02 Arena in Londen op 15 december 2011. Vol openend met 'Days Are Forgotten', doorgaand met het zwetende en stampende 'Velociraptor'. Zanger Tom Meighan braakt het eruit. Kasabian evolueert vrolijk verder. Dit is live zoals live behoort te zijn. (RL)

HURRAY FOR THE RIFF RAFF

Look Out Mama

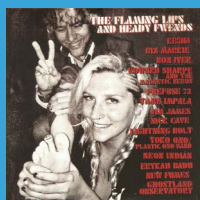
Achter deze wat merkwaardige bandnaam gaat een traditioneel klinkend folkgezelschap uit New Orleans schuil, dat voor eerder werk zeer lovende kritieken kreeg van niet de minste media. Deze nieuwe plaat werd opgenomen door Andrija Tokic, eerder dit jaar ook medeverantwoordelijk voor het album van Alabama Shakes. Blikvanger hier is Alynda Lee Segarra die zich hoorbaar heeft laten inspireren door The Band, Neil Young, thuisbasis New Orleans en een leven on the road. De mooie liedjes doen de rest. (MvR)

ELBOW DEAD IN THE BOOT THE B-SIDES



Uit de grote keuze aan non-album tracks en b-kantjes die de band de afgelopen twintig jaar schreef, maakte Elbow een selectie van hun eigen favoriete nummers.



**FLAMING LIPS****Flaming Lips & Heady Friends***(Bella Union/V2)*

Geen écht nieuw album, maar meer een verzameling van nummers die de band de afgelopen twee jaren met andere muzikanten opnam. Dit mooie kleinood is eerder dit jaar tijdens Record Store Day al als lp uitgekomen. Toen waren alle vinyl Exemplaren unieke persingen (inclusief het bloed van enkele artiesten als je frontman Wayne Coyne mag geloven). Nu is het ook op cd uitgebracht. Wie er allemaal meedoen? Naast kopstukken als Bon Iver, Chris Martin, Erykah Badu, Jim James en Nick Cave zijn het bijvoorbeeld Prefuse 73 en Tame Impala die hun steentje bijdragen. De ene song is wat minder gelukt dan de andere. Yoko Ono's bijdrage is op z'n zachts gezegd minimaal en de snerpande openingstrack met Ke\$ha & Biz Markie zet een beetje op het verkeerde been. Maar I'm Working At NASA On Acid (met een bijdrage van Lightning Bolt), Girl You're So Weird (met New Fumes) en Is David Bowie Dying? (met Neon Indian) maken erg veel goed. Na een paar keer luisteren blijkt toch dat dit een redelijk eenduidig album is waarin die heerlijk, vervaarlijk galmende sound van The Flaming Lips centraal staat. En het mooiste van alles? Dat echte nieuwe album verschijnt later dit jaar al! (DD)

**THE HEAVY****Glorious Dead***(NinjaTune/PIAS)*

Uit het Engelse gehucht Noid, een dorpje in de buurt van Bath, komt The Heavy. Glorious Dead is de derde plaat van het gezelschap en volgt op het uitstekende The House That Dirt Built. De nieuwe plaat werd door de band zelf geproduceerd en laat een eclectische mix horen van soul, hiphop, blues, rock en funk. Het feestgehalte is hoog en dat kun je horen op de single What Makes A Good Man. De band is uiterst succesvol in de VS, David Letterman is fan, want in zijn programma mocht de band een niet eerder vertoonde toegift doen. Terecht, want ook op The Glorious Dead zijn genoeg pareltjes te vinden, luister maar eens naar het hoogtepunt van het album Same Ol waar zanger Kelvin Swaby excelleert. (BD)

**JESCA HOOP****The House That Jack Built***(News/PIAS)*

Derde album van deze opvallende singer-songwriter die hier vreemd genoeg nog steeds een grote onbekende is. De uit Californië afkomstige Jesca Hoop werd ontdekt door Tom Waits die haar inhurde als nanny voor zijn kinderen en, net als Elbow's Guy Garvey later, onder de indruk raakte van haar muzikale talent. Muzikaal heeft ze niet zo heel veel gemeen met de oude grombeer, maar ze bezit wel diens eigenzinnigheid. The House That Jack Built staat vol met pure popliedjes met een twist, die zich niet gemakkelijk laten categoriseren. Folk, rock, elektronica, wereldmuziek, Jesca Hoop haalt overal wel wat uit. De melodielijnen volgen zelden de eenvoudigste route, maar de plaat bevat meer dan genoeg catchy liedjes die vragen om de repeatknop. Tegenwicht wordt geboden door een aantal sombere nummers, waarvan vooral het kale, persoonlijke D.N.R. veel indruk maakt. Een bijzondere alternatieve popplaat die het verdient om gehoord te worden! (MvR)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

KONG**Merchants Of Air**

Gelukkig is het niet bij een eenmalige reünieplaat gebleven, alhoewel ik daar wel een beetje bang voor was: What It Seems Is What You Get stamt immers inmiddels uit 2009. Maar nu is daar Merchants Of Air en die was het wachten wederom dubbel en dwars waard. Waarbij wel gezegd moet worden dat de titel niet helemaal accuraat is, die had beter Kings Of Air mogen luiden. Want dat doet Kong op deze plaat: de luchtgolven beheersen door daar voortdurend een allesoverheersende geluidsmuur in op te trekken. Potdikkie, wat klinken de elf tracks op Merchants Of Air opperbet. Maakt niet uit of ze lang of kort zijn, hard of iets minder hard, ze vervelen geen moment. Sterker nog, bij elke luisterbeurt gaan mijn oorschelpen meer in de Kong-vorm staan. Heerlijk. (AdW)

LAWRENCE ARABIA**The Sparrow**

Voor de opnames van zijn derde album liet Nieuw Zeelander James Milne zich inspireren door het werk van Scott Walker en Serge Gainsbourg uit de late jaren zestig. Net als op het drie jaar geleden goed ontvangen Chant Darling zijn ook op The Sparrow de Beatles nooit ver weg. En zij zijn niet de enigen. Milne speelt leentjebuur bij diverse grootheden uit de geschiedenis van de popmuziek, maar houdt het leuk door alles te verpakken in uiterst knappe artpopliedjes. Mooie en bijzondere plaat! (MvR)

JENEE HALSTEAD**Raised By Wolves**

De aanwezigheid van een drumcomputer op een folkplaat is niet heel gebruikelijk, maar op het derde album van Jeneé Halstead werkt het bijzonder goed. Verantwoordelijk voor dit nieuwe element in haar fraaie muziek is multi-instrumentalist en producer Evan Brubaker, die ook meeschreef aan vrijwel alle liedjes. Zijn inbreng heeft ervoor gezorgd dat Raised By Wolves krachtiger en in diverse nummers dreigender klinkt dan River Grace dat hier in 2010 verscheen. Meest in het oor springend is desondanks toch de bijzondere stem van Jeneé Halstead. Liefhebbers van bijvoorbeeld Patty Griffin, Emmylou Harris en Anais Mitchell zullen van het beluisteren van dit mooie plaatje geen spijt krijgen. (MvR)

LUISTER TRIP**NATALIE DUNCAN****Devil In Me***(Verve/Universal)*

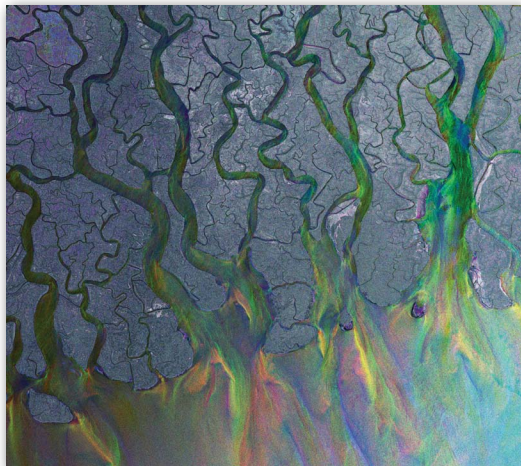
Natalie Duncan is een uit Nottingham, Engeland afkomstige zangeres pianiste die op Verve debuteert met een volledig album. Ze kreeg enige bekendheid door haar samenwerking met Goldie en bracht in 2009 een ep uit. Hoorbaar zijn de invloeden van Billie Holiday, Aretha Franklin en Nina Simone, doch zelf haalt ze vooral CocoRosie en ook Radiohead als inspiratie aan. De 23-jarige is erg virtuoos op de piano en weet haar klassieke opleiding te mengen met een sterk gevoel voor roots, want de soul en gospel druipt er af en toe vanaf. Niet gek, want de platenkast van haar vader stond vol met werk van uiteenlopende artiesten als Freddie McGregor, Pink Floyd, Professor Longhair en Sly & Robbie en een hele serie dub, roots en blues. Het zou te gemakkelijk zijn Natalie te bestempelen als de Britse Alicia Keys, maar wij hopen dat haar carrière net zo glansrijk zal verlopen als die van Keys. The Devil In Me heeft alle potentie om uit te groeien naar een klassieker. (Red)



Interview met Alt-J (Δ)

door Ruben Eg

Alt + J = Δ. "Het staat goed. Het klinkt goed." Het is het beknopte en tegelijk veelzeggende antwoord dat alt-J (Δ) geeft op de vraag hoe men op de naam van de Britse band is gekomen. Wanneer de Mania het viertal poogt te bereiken, blijkt het gezelschap net op tournee in Japan. Vanwege het lastige tijdsverschil vindt het gesprek voor de verandering eens per e-mail plaats. Misschien wel toepasselijk met een band die op een toetsenbord van een computer is gebaseerd.



Alt-J (Δ) ontstond vijf jaar geleden, toen bassist Gwil Sainsbury (gitaar/bas), toetsenist Gus Unger-Hamilton, drummer Thom Green en de gitaar spelende frontman Joe Newman elkaar ontmoette in Leeds. De band studeerde er Schone Kunsten, op de Engelse Literatuur studerende Gus na. De bandnaam verwijst naar het teken 'Δ' dat op het scherm verschijnt als men op een Apple-computer tegelijk op de Alt-knop en de letter j drukt. Wellicht een typische maffe naam voor een typische studentenband, met muziek dat zich niet eenvoudig in een hokje laat stoppen. Waar men het avontuurlijke debuutalbum *An Awesome Wave* in een muziekwinkel zou moeten plaatsen, weet de band zelf eigenlijk ook niet: "Ik weet niet of wij muziek wel willen categoriseren in labels en stijlen", e-mailt de groep terug. "Misschien is het nuttig als je verwijst naar een soort historische canon van muziek om ons te categoriseren. Maar als band vinden we het lastig om ons te associëren met de collecties klanken en ritmes die je op de vakjes in muziekwinkels ziet staan. Muziek moet er een speciale sectie, genaamd 'emergent' komen."

Waren jullie op de universiteit in meer bandjes actief?

'Er was geen enkele bedoeling om geld te verdienen als band. Wij waren gewoon vrienden die kunst studeerden, en ontdekten dat we allemaal een instrument speelden. Tot we afstudeerden hingen we gewoon wat rond in onze slaapkamers en in kelders, om wat liedjes te schrijven. Pas nadat we onze diploma's hadden behaald besloten we ons serieus te richten op wat we tot nu toe hadden gemaakt en een album op te nemen.'

Welke muziek inspireerde je om zelf muziek te willen maken?

'Ieder van ons heeft hele andere muzikale invloeden, van Pink Floyd tot Dr. Dre en Lamb Of God. We denken graag dat het juist deze verschillende invloeden zijn die onze aanpak om muziek te componeren definieert.'

Leeds staat bekend om de bands die de stad voortbrengt, van Gang Of Four tot Kaiser Chiefs. Pasten jullie een beetje in de muziekscene uit Leeds?

'De stad heeft inderdaad verschillende muziekwerelden, maar we behoorden werkelijk nergens toe. We hebben weinig opgetreden in Leeds. Ook omdat we meer geïnteresseerd waren in opnemen en het kleuren van onze nummers.'

Klonk alt-J (Δ) onmiddellijk zoals de muziek op An Awesome Wave?

'We weten niet echt of we onze muzikale richting echt hebben gevonden. Ook niet of dat wel gezond is. Wij maken muziek die wij alle vier interessant vinden, waardoor het vermoedelijk constant verandert en verschillende raaklijnen volgt.'

Wat was het eerste nummer dat jullie samen maakten?

'Dat was het nummer Portrait. We spelen het niet meer, omdat Joe besloot dat hij het niet meer goed vond. Het staat nog ergens op YouTube. Je moet het eens opzoeken.'

Mijn favoriete nummers van An Awesome Wave zijn Fitzpleasure en Tar. Vertel eens iets over deze liedjes?

'Fitzpleasure is gebaseerd op een hoofdstuk uit *Last Exit To Brooklyn* van Hubert Selby Jnr. Het hoofdstuk heet Tra La La. Je moet het eens lezen. Taro is gebaseerd op de relatie tussen de twee oorlogsfotografen Robert Cappa en Gerda Taro. Beide nummers hebben erg intens lyrische verhalen en zijn ook de twee muzikaal meest experimentele nummers van het album. Deze muzikale raaklijnen willen we graag verder volgen.'

Ik las ooit dat Joe zich als tekstdschrijver vooral laat inspireren door waargebeurde verhalen. Klopt?

'Joe schrijft over alles dat hij interessant of ontroerend vindt. Hij verwijst daarom naar waargebeurde verhalen, historische gebeurtenissen, fictie, film en kunst.'

An Awesome Wave is geen eenvoudig album. Je moet er echt naar 'luisteren'. Mee eens?

'Ja. Het hele idee was wel dat er naar geluisterd zou worden.'





STRIPTEMBER AMSTERDAM 2012

Platenhoezen Raam Expositie – Concerto Amsterdam is met al zijn striptekenaars, stripuitgeverijen en stripwinkels (waaronder Lambiek, de oudste stripwinkel ter wereld) de belangrijkste stripstad van Nederland. De maand september staat met Striptember dit jaar voor de tweede keer in het teken van de graphic novel. Op 7 september is de officiële opening van Striptember in het Stadhuis, Theater Café. Concerto Amsterdam neemt dit jaar voor de tweede keer deel aan Striptember. Vorig jaar was er werk van Typex te zien, dit jaar komt er een expositie van platenhoezen gemaakt door striptekenaars. Zo zijn er onder meer hoezen van o.a. Peter Pontiac, Lon Hendriks-Revisited, Michiel Hoving en Leo fon Punkerstein (Servie) te bezichtigen. Voor alle updates ga naar www.signalchannel.nl



LIGHTS

Siberia

'I don't care if we suddenly, find ourselves in Siberia.' Wie het refrein van het fantastische titel- en openingsnummer van

het tweede album van de jonge Canadese Valerie Poxleitner één keer heeft gehoord, krijgt het gehele dagenlang niet meer uit zijn hoofd. Riep haar synthpop ten tijde van haar debuut *The Listening* in recensies nog vergelijkingen op met Cyndi Lauper, op *Siberia* klinkt *Lights* donkerder, zelfverzekerder en catchier. De plaat, die officieel al uit 2011 stamt, werd geproduceerd door leden van het hippe elektronicacollectief Holy Fuck en Tawgs Salter, die in het verleden onder meer met Josh Groban werkte. Het typeert de twee gezichten van deze plaat, die omschreven kan worden als een boeiende crossover tussen pop en indie die niet over de gehele linie geslaagd is, maar voor het overgrote deel bestaat uit ijzersterke, dansbare electropopliedjes waar Madonna bij wijze van spreken een moord voor zou doen. (MvR)

LINKIN PARK

Living Things

Met *Living Things* is Linkin Park inmiddels toe aan de zevende cd. Vergeleken met debuut *Hybrid Theory* uit 2000 is er op *Living Things* veel hetzelfde gebleven. Gelukkig wel, want Linkin Park was de afgelopen jaren toch flink van het bekende succespad afgeweken. Enerzijds zeer moedig, anderzijds een noodzakelijke



ELENI MANDELL

I Can See The Future

(Yep Roc/Munich)

Wat een fijne plaat is dit toch. De sfeer is lekker loom, zomers bijna en op *I Can See The Future* hoor je een op-en-top vakvrouw aan het werk. Mandell werkt in de traditie van de klassieke pop en songs als

Bun In The Oven, het heerlijke duet *Never Have To Fall In Love Again* en *Looking To Look For* zijn tot in de puntjes verzorgd, van de lekkere koortjes tot de mooie gitaarpartijen. En Eleni klinkt werkelijk prachtig, altijd onderkoeld en 'in control'. Een legertje topmuzikanten stond klaar om Mandell te helpen bij het maken van *I Can See The Future*. Becky Stark van *Lavender Diamond* en Inara George nemen een deel van de vocalen voor hun rekening en verder is Steve Berlin, de saxofonist van *Los Lobos*, te horen. Op dit achtste album van Eleni Mandell horen we pas echt wat ze in huis heeft. (HO)



MYNABIRDS

Generals

(Munich)

What We Lose In The Fire We Gain In The Flood, het eerste album van The Mynabirds, is een uitstekende popplaat, maar *Generals* laat pas echt horen wat de band in huis heeft. Laura Burhenn, de vrouw

achter The Mynabirds, heeft namelijk veel te vertellen. En dat doet ze tegen een decor van stevig aangezette elektronica en invloeden uit de klassieke jaren zestig pop. *Generals* is vooral een vocale triomf van Burhenn. Het ene moment klinkt ze zwoel en verleidelijk, zoals in *Karma Debt*, strijdbaar in *Generals* en dan weer als een strenge meesteres in *Wolf Mother*. De invloeden van Dusty Springfield en de Shangri-Las lijken nooit ver weg te zijn en in *Buffalo Flower* en *Mightier Than The Sword* schurkt Burhenn tegen Phil Spector's 'Wall of Sound'. Het strijdlustige karakter van *Generals* wordt versterkt door de belangrijke rol voor de percussie in songs als *Body Of Work*, *Disarm* en het titelnummer. Laura, met producer Richard Swift aan haar zijde, klinkt onoverwinnelijk. Met *Generals* blaast ze de luisteraar omver. (HO)



IGGY POP

Apres

(L' Autre Distribution/T2)

Met zijn vorige album *Preliminaires* wist Iggy Pop de wereld al te verdelen in mede- en tegenstanders, met nieuweling *Apres* zal die kloof alleen nog maar dieper worden. Belangrijk verschil is ook dat zijn eigen platenmaatschappij hem de rug

toekeert, waardoor dit album eerst alleen online verkrijgbaar was. Onterecht, want hoewel de titellijst je inderdaad even met de ogen doet knipperen, is duidelijk hoorbaar dat Iggy dit album uit pure liefde voor de muziek maakt. Een sterke Franse inslag, met een fraai *La Vie En Rose* als wellicht voor de hand liggende cover, maar dat kun je van George Brassens *Les Passantes* toch niet zeggen. Daarnaast worden Cole Porter, Fred Neil (*Everybodys Talkin*) en zowaar Yoko Ono middels *Im Going Away Smiling* met een herbewerking vereerd. Dit alles met een prachtig diepe stem, die haaks staat op alles wat The Stooges ooit de wereld in gooiden, maar daarom misschien nog wel dieper de ziel indringt. (JvR)

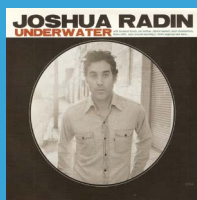
LIVE ON STAGE



GO BACK TO THE ZOO



S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

**JOSHUA RADIN****Underwater**

(So Recordings/Bertus)

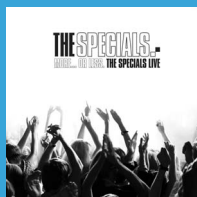
Vierde album alweer van deze koffiehuis singer/songwriter die zijn – bescheiden – doorbraak ooit te danken had aan zijn vriend Zach Braff die er voor zorgde dat de muziek van Joshua Radin al in 2004 te horen was in de tv-serie Scrubbs. Daar bleef het niet bij, want inmiddels kwamen zijn liedjes voorbij in een eindeloze rij van televisieshows. Zijn melancholieke folkly fluisterliedjes lenen zich daar dan ook bij uitstek voor. Nooit klonken die liedjes fraaier dan op Underwater. Nooit eerder ook had hij zoveel goede sessiemuzikanten om zich heen verzameld. Op de gastenlijst vinden we onder meer Benmont Tench, Jim Keltner, Matt Chamberlain en Priscilla Ahn. Een belangrijke rol is daarnaast weggelegd voor de strijkkarrangementen van oude rot Jimmie Haskell, die in de jaren '60 al werkte met Simon & Garfunkel en een hele reeks andere grootheden. Zo goed is Joshua Radin nog niet, maar Underwater is zonder meer een prachtig herfstig luisterplaatje, op het snijvlak tussen pop en alternatief. (MvR)

**ROWWEN HEZE****Geal**

(CNR)

'Geal!' Jack Poels schreeuwde een paar weken al op internet wat de titel van het nieuwe Rowwen Hèze-album zou worden. Via korte filmpjes werden fans op de hoogte gehouden van de vorderingen van de band.

Zes jaar na Rodius & Lucius is daar nu Geal: twaalf nummers die recht uit het hart komen en recht voor z'n raap klinken. Geal is Limburgs voor geel. Poels vertelt in het titelnummer dat hij de afgelopen jaren meerdere malen met die kleur in aanraking kwam. Iemand op Twitter vond het tegelijkertijd ook een afkorting van 'Geef Elkaar Alleen Liefde'. En dat is dan weer een prachtige zin die in één klap zegt hoe de nummers van dit heerlijk rustige album klinken. Romantisch, intiem doch doorleefd, meeslepend, geborgen. Ongedwongen en met grootse koortjes, met walsende blazers, met stampende percussie, met gefluit, ja zelfs met de toevoeging van intieme buitenopnames. Dat maakt dat treurigheid in de songs vaak pal naast de vrolijkheid komt te staan. Volgens Poels: 'Geel is de kleur van mensen die harmonie nastreven.' Welnu: die muzikale harmonie hebben deze sympathieke Limburgers op Geal in ieder geval weer perfect te pakken gekregen. (DD)

**SPECIALS****More Or Less - Live**

(EMI)

Voor al in de Britse pers is er veel te doen geweest om de reünie van de legendarische TwoTone band The Specials. Immers, het creatieve brein en geweten van de band Jerry Dammers kon zich niet vinden in de wijze waarop deze reünie plaats zou vinden. Hij wilde wel meedoen, maar eiste dat de band zich op nieuw materiaal zou richten. Jammer, want als er een band stond voor het geluid dat Engeland begin jaren tachtig maakte, dan waren het wel The Specials. Doch niet teveel getreurd, want de reünie ging zonder Dammers gewoon door en vele Europese podia werden vorig jaar aangedaan en veranderden in een feesttent. Op keyboards zag de oplettende toeschouwer overigens een dubbelganger van Dammers... More Or Less is een registratie van de tournee en werd door de band zelf samengesteld. Natuurlijk krijgen we alle hits te horen verspreid over twee schijven. De band heeft aan kracht niets ingeboet en maakt nog steeds diepe indruk met hun uiterst eigen bewerking van ska, punk en pop. (BD)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

en succesvolle zoektocht naar de juiste identiteit, want Living Things is integraal een geweldige plaat; de afwisseling in Lost In The Echo en single Burn It Down, het diepe gevoel van In My Remains en Roads Untraveled, en de harde blanke rap in Until It Breaks. Alles is (weer) in de juiste verhouding aanwezig. Is het nu hiphop vermengd met nu-metal, of is het poprock met rap en harde synthesizers? De door de band gepatenteerde succesformule werkt nog steeds en Living Things zal door het legioen volgers innig worden omarmd. En terecht. (MV)

LITTLE FEAT**Rooster Rag**

Rooster Rag is de eerste plaat die opgenomen is na het afscheid van Shan Murphy en het verscheiden van drummer Richie Hayward. De plaats van de laatste is ingenomen door Gabe Ford, die eerder zijn drumtechnicus was. Ford speelt in de lijn van zijn voorganger en het totaal geluid is daarmee grotendeels hetzelfde gebleven. Wel worden op Rooster Rag hier en daar meer volksmuziekinvloeden aangewend getuige de prominente viool in het titelnummer. Verder is opvallend dat tekstueel Bill Payne de samenwerking gezocht heeft met Robert Hunter, tekstschrijver van The Grateful Dead. Rooster Rag is echter een op en top Little Feat-plaat waarop door het ontbreken van de vrouwenstem weer een wat klassiekere lijn te bespeuren valt. Negen jaar na Kickin' It At The Barn is Rooster Rag gewoon een uur genieten van heerlijke muziek. (HdI)

LOS STRAITJACKETS**Jet Set**

Los Straitjackets ontstond in 1988 in Nashville. Eerst The Straitjackets geheten, waarna ze de Mexicaanse worstelmaskers gingen dragen die ze bekend maakten. Altijd al gespecialiseerd in instrumentale gitaarmuziek, is het nieuwe album volgens henzelf een nieuw hoogtepunt. Gitarist Danny Amis wist zijn ziekte te overwinnen en keerde terug. De band besloot vervanger Greg Townson nog mee te laten doen. In de productie van trouwe vriend Janne Haavisto, van Laika & The Cosmonauts, staan songs voorop. Haavisto zorgde voor een aantrekkelijk geluidsdecor op dit prachtige album. The Basic Cable Horns en Finse actrice Irina Bjorklund doen mee. Een heerlijke feeststemming is het gevolg. (EMu)

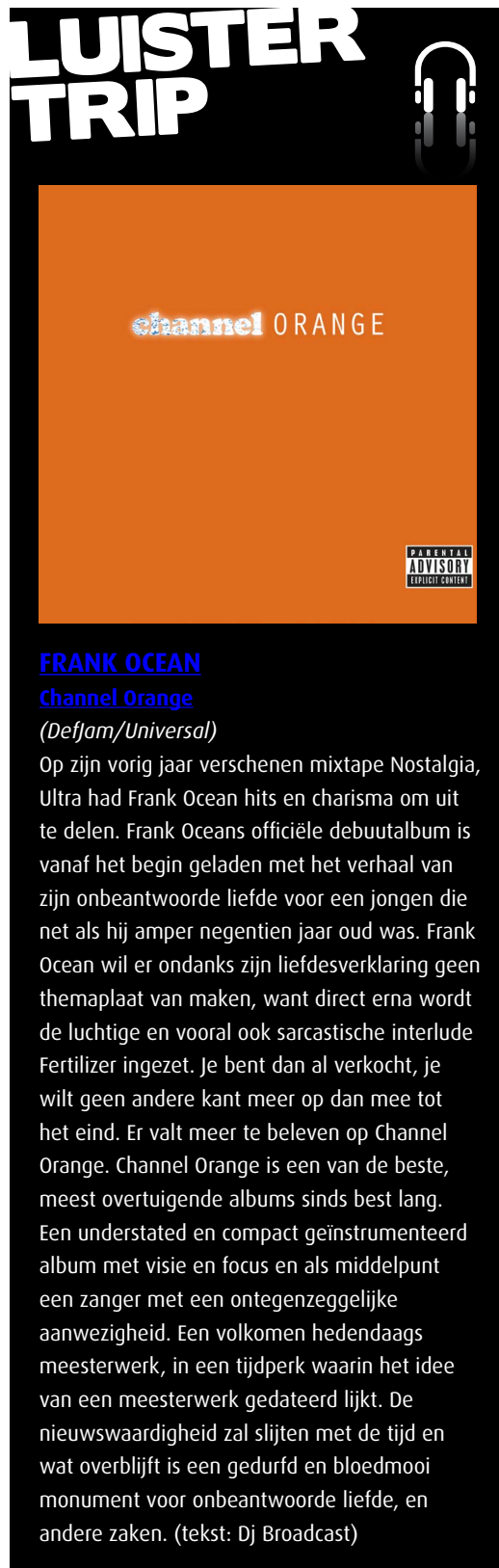
**THE GASLIGHT ANTHEM HANDWRITTEN**

BRIAN FALLON/ALEX LEVINE/BENNY HOROWITZ/ALEX ROSAMILIA

**GASLIGHT ANTHEM****Handwritten**

(Universal)

Hoe lang geef je een band om tot zijn ultieme geluid te komen? Tegenwoordig lijkt het geduld dat bands en labels hiervoor hebben steeds korter te worden, maar The Gaslight Anthem laat op nieuweling Handwritten horen dat je daar gerust vier albums voor mag uittrekken. Debuut Sink Or Swim was een heerlijk rauwe punkrockplaat, opvolger The '59 Sound liet verrassende songwriter kwaliteiten horen en derde plaat American Slang bouwde voorzichtig aan een brug richting het grote publiek. Op Handwritten valt al die noeste arbeid eindelijk samen in een bloedstollend mooi geheel. Op het eindresultaat klinkt onvervalste heartland rock op een manier zoals die al jaren niet meer geklonken heeft: fris en authentiek tegelijk, met respect voor wat is geweest maar met honger naar de toekomst. Waar de band op hun vorige plaat nog wel eens doorsloeg in het duidelijk proberen te maken van hun sound, is alles op Handwritten vele malen meer in balans en klinkt Brian Fallon vastberadener dan ooit. Veertig minuten kippenvel, gegarandeerd. (MKo)



FRANK OCEAN

Channel Orange

(DefJam/Universal)

Op zijn vorig jaar verschenen mixtape Nostalgia, Ultra had Frank Ocean hits en charisma om uit te delen. Frank Oceans officiële debuutalbum is vanaf het begin geladen met het verhaal van zijn onbeantwoorde liefde voor een jongen die net als hij amper negentien jaar oud was. Frank Ocean wil er ondanks zijn liefdesverklaring geen themaplaat van maken, want direct erna wordt de luchtige en vooral ook sarcastische interlude Fertilizer ingezet. Je bent dan al verkocht, je wilt geen andere kant meer op dan mee tot het eind. Er valt meer te beleven op Channel Orange. Channel Orange is een van de beste, meest overtuigende albums sinds best lang. Een understated en compact geïnstrumenteerd album met visie en focus en als middelpunt een zanger met een ontegenzeggelijke aanwezigheid. Een volkomen hedendaags meesterwerk, in een tijdperk waarin het idee van een meesterwerk gedateerd lijkt. De nieuwswaardigheid zal slijten met de tijd en wat overblijft is een gedurfd en bloedmooi monument voor onbeantwoorde liefde, en andere zaken. (tekst: Dj Broadcast)

MARINA & THE DIAMONDS

Elektra Heart

Altijd een risico: als gedoodverfde electropop-indie-artiest mikken op een meer mainstream geluid. De half-Griekse Marina Lambrini Diamandis (26) uit Wales doet het desondanks. Niet omdat het moet van de platenmaatschappij, maar gewoon omdat ze een groter publiek wil aanspreken. Daarom werkt Marina op haar tweede album samen met bijvoorbeeld Greg Kurstin (Lily Allen), Dr. Luke (Katy Perry) en de doorgewinterde songwriter Rick Nowels en klinkt er op Electra Heart veel meer bubblegum-dancepop. Maar wie daar doorheen luistert, vindt nog steeds dezelfde Marina: een dramaqueen met een duistere kant, een theatrale stem en het zeldzame talent om depressieve gevoelens catchy en cool te laten klinken. Veel meer dan op The Family Jewels betreffen deze emoties op Electra Heart de diverse onaangename kanten van de liefde. Een intrigerende, verslavende mix van suikerzoet nep en pijnlijk oprecht. De deluxe editie bevat vier extra nummers, waaronder de eerdere single Radioactive. (CB)

MAROON 5

Overexposed

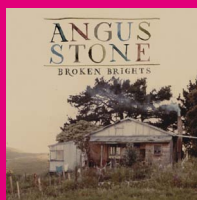
Overexposed, dat was Adam Levine als jurylid van de Amerikaanse versie van The Voice. Een rol die hem past, want als zanger van Maroon 5 weet hij precies hoe je een hit maakt. De vorige plaat, Hands All Over, mag dan iets minder succesvol geweest zijn dan eerder werk, met Moves Like Jagger scoorde de band vorig jaar de grootste hit uit zijn carrière. Dat duet met Christina Aguilera blijkt representatief voor de nieuwe plaat. De laatste restjes rock zijn hierop volledig ingeruild voor gestroomlijnde pop, waarmee Maroon 5 hitgevoeliger klinkt dan ooit te voren. (MvR)

METRIC

Synthetica

Vijfde album van het Canadese Metric. Het viertal rond zangeres Emily Haines bestaat sinds 1998. Ze hebben altijd het midden gezocht tussen donker en licht. Er zijn lichte popsongs en de donkere sfeer is er af en toe. Misschien dat ze daardoor niet zo goed geplaatst kunnen worden, maar de muziek is kwalitatief goed en ze hebben in Haines een goede zangeres. Ergens tussen glamrock en indie een uitstekend en origineel album. (EMu)

ADV BEGGARS

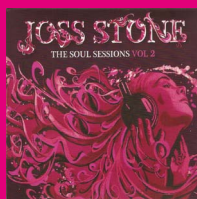


ANGUS STONE

Broken Brights

(EMI)

Angus Stone maakte twee prachtige platen met zijn zus Julia en vond tussendoor ook nog tijd voor zijn soloproject Lady Of The Sunshine. Het is inmiddels al twee jaar stil rond Angus & Julia Stone; een periode waarin Julia Stone twee fraaie, donkere platen afleverde. Met Broken Brights levert nu ook Angus Stone een mooie plaat onder zijn eigen naam af. In de meeste songs domineren akoestische gitaar, eenvoudige percussie en het dromerige stemgeluid van Angus Stone, maar hier en daar worden de lome klanken ruw onderbroken door een scheurende gitaar, orgel of andere verrassende impulsen. De muziek van Angus Stone ademt de sfeer van een ver verleden en neemt je mee terug naar de hoogtijdagen van de psychedelische folk(rock), maar Broken Brights doet ook wel wat denken aan de platen van Elliott Smith. Net als zus Julia maakt Angus Stone in zijn uppie muziek waarbij het heerlijk dagdromen is, maar die ook voldoende te bieden heeft om je fris en alert te houden. Natuurlijk moet er snel weer een nieuwe Angus & Julia Stone plaat komen, maar vooralsnog levert de tijdelijke pauze van het tweetal alleen maar winnaars op. (EZ)

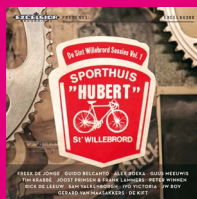


JOSS STONE

Soul Sessions 2

(Warner)

Toen Joss Stone slechts zestien jaar oud was debuteerde ze verpletterend met The Soul Sessions. In de periode die volgde deed ze naarstig haar best om een andere richting te zoeken – vooral in de pop – maar ze is eindelijk ook zelf overtuigd dat ze een ding erg goed kan: en dat is soul zingen. En ook qua verkoopcijfers niet onverdienstelijk, want het eerste deel van Soul Sessions verkocht maar liefst vijf miljoen exemplaren. Haar nieuwe album staat dan ook vol covers van minder bekende soulnummers die ze naar grote hoogtes weet te zingen. Neem bijvoorbeeld het prachtige (For God's Sake) Give More Power To The People van The Chi-Lites, of The Love We Had van The Dells. Maar ook een nummer van Danger Mouse's Broken Bells is te horen en dat maakt deze plaat niet louter retro. Voor het album zocht ze weer de samenwerking met Steve Greenberg en zijn Ernie Isley, Delbert McClinton, Muscle Shoals' Swampers Clayton Ivey en Betty Wright gasten op de plaat. (BD)



SINT WILLEBRORD SESSIES VOL. 1: SPORTHUIS HUBERT

(Excelsior)

Tijdens deze sportzomer bereikt ons een cd vol met wielersongs. Verwacht daarbij geen meezingers en hoempamuziek. Het gaat hier vaak om intieme liedjes waaruit oprechte liefde spreekt voor het wielermétier. Alle muzikanten en schrijvers hebben ook echt iets met fietsen. De veertien nummers gaan over stoempen, verzuurde benen, wieljeszuigers, bezemwagens, etcetera. Oftewel, alles wat het cyclisme z'n charme geeft. Waarbij de wielerverhalen dikwijls als metafoor voor 't leven dienen. Onder meer JW Roy, Gerard van Maasakkers, Tim Krabbé, De Kift, Freek de Jonge en Alex Roeka werkten mee. De laatste verwoord zijn passie als volgt: 'Zonder renners is het leven zo godvergeten platvloers, we verlangen naar de koers.' De opnames vonden plaats in Sint Willebrord, een belangrijke plaats in de Nederlandse wielerschiede. En dan ook nog in de voormalige werkplaats van de befaamde mechaniker/fietsenmaker Hubert van Hooijdonck. De opbrengst gaat naar Artsen zonder Grenzen. (WJvE)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

PEAKING LIGHTS

Lucifer

Het derde album van Aaron Coyes en Indra Dunis is niet alleen de meest ambitieuze, maar ook de meest toegankelijke plaat van dit duo. De mix van krautrock, elektronica en dub die het vorige album 936 al erg bijzonder maakte, is verrijkt met invloeden uit dance en (dream)pop en meer songgericht, al overschrijden de meeste stukken nog steeds de zesminutengrens. Zowel de hypnotiserende loops en ritmes, als de fraaie zang van Indra Dunis trekken de luisteraar onverbiddelijk de zomerse en sfeervolle droomwereld van Peaking Lights binnen. Een bijzonder aangename trip. (MvR)

MOKE



NIEUW
ALBUM &
IN ONZE
WINKELS

In september verschijnt het nieuwe album van Moke. Speciaal ter gelegenheid hiervan doet de band een aantal instores in onze winkels:

- Donderdag 27 september:
Velvet Delft rond 20.00 uur
 - Vrijdag 28 september:
Concerto Amsterdam rond 17.00 uur
 - Zondag 30 september:
Velvet Leiden rond 13.00 uur
 - Zondag 30 september:
Velvet Breda rond 16.30 uur
 - Woensdag 3 oktober:
Plato Utrecht rond 17.00 uur
- Aanvangstijden nog onder voorbehoud, let op de site voor actuele informatie.

LUISTER TRIP



LINNEA OLSSON

Ah!

(V2)

Jarenlang vervulde ze een min of meer anonieme rol als celliste in de band van Ane Brun, maar de uit Zweden afkomstige Linnea Olsson blijkt veel meer in haar mars te hebben. Niet alleen speelt ze prachtig cello, ze blijkt ook over een fraaie stem te beschikken, en misschien wel het allerbelangrijkst, ze heeft ook het talent om bijzondere muziek te componeren. Eerder dit jaar was ze al te horen als voorprogramma van Ane Brun, nu is ook haar debuutalbum hier uit. Ah! telt elf sfeervolle en afwisselende liedjes die volledig zijn opgebouwd rond stem en cello. De plaat klinkt echter behoorlijk voller dan je op basis van deze omschrijving zou verwachten, want in de handen van Linnea Olsson is de cello meer dan zomaar een instrument. Vaak is de sfeer melancholiek en gedragen, maar de plaat kent ook luchtiger momenten, zoals het speelse Giddy Up! Niet alleen een aanrader voor de liefhebbers van Ane Brun, maar bijvoorbeeld ook voor die van Joanna Newsom. Linnea Olsson treedt deze editie van Lowlands zowel op met Ane Brun als solo. Wij zeggen: gaat dat zien! (MvR)

LUISTER TRIP



PHANTOM LIMB

The Pines

(V2)

Leo Blokhuis' Sound Of The South zoomde enkele maanden geleden in op de schoonheid en diversiteit van country en soul, afkomstig uit het diepe zuiden van de Verenigde Staten. En terecht, want deze stromingen 'are not to be forgotten'. Een van de vijftien nummers van het album The Pines van het Engelse Phantom Limb had niet misstaan op de muzikale reisgids van Blokhuis. Phantom Limb is een vijfkoppige band uit Bristol. Het album werd opgenomen in Californië en geproduceerd door Marc Ford van The Black Crowes. Zangeres Yolanda Quartey is overigens de absolute blikvanger van de band. Haar stem reikt ver en creëert een sfeer die ons meeneemt naar vervlogen tijden. The Pines is een verzameling liedjes uit de hoogste categorie waarbij fraaie instrumentaties en verschillende stijlinvloeden elkaar afwisselen en alles tot in de details is uitgewerkt. Dat begint bij de prachtige soulballad Old Pines en eindigt bij het gevoelige Don't Fool Me Love. Live is de band tevens een sensatie. Reden genoeg voor een luisterbeurt! (JT)

MR. DAY

Dry Up The Sun

Mr Day is een band uit het Franse Lyon die zich tot dusver vooral liet gelden binnen de acid jazz. Op haar nieuwe plaat Dry Up In The Sun heeft Mr Day de acid jazz echter flink naar de achtergrond gedrongen en nemen vooral invloeden uit de sixties rock, soul en psychedelica een belangrijke plaats in. De meeste tracks op Dry Up In The Sun nemen je mee naar de hoogtijdagen van de Amerikaanse soul en Britse Northern soul en vermaken met zonnige en opwindende klanken. Door de psychedelische invloeden en de uitstapjes richting funk hebben ook de jaren zeventig hun sporen nagelaten in het zwele geluid van Mr Day (hier en daar klinken ze zelfs als The Rolling Stones op Some Girls en Emotional Rescue), maar wanneer de gitaren aanzwellen en de dosis psychedelica wordt opgevoerd komen de Fransen ook in de buurt van het geluid van Primal Scream. (EZ)

PETER MULVEY

The Good Stuff

Samen met Jeffrey Foucoul en Kris Delmhurst (en los/vast gitarist David Goodrich, de rechterhand van Chris Smither, zie verderop) vormt Mulvey het in Wisconsin en omstreken beruchte Redbird, een muzikale broedplaats van een groepje gelijkgestemden dat over jazz heen reikt richting folk, country en blues. Terwijl Mulvey met The Good Stuff - geen woord gelogen, had kunnen volstaan als recensie - zijn vijftiende soloplaat loslaat zijn de twee eerstgenoemden befaamder in het kringetje rond Signature Sounds, het misschien wel best bewaarde geheim in rootskringen. Deze coverplaat overtreft Ten Thousand Mornings uit 2002, Mulvey's andere coverplaat, terwijl er toch bitter weinig betere songwriters zijn dan juist Mulvey zelf. Des te knapper de keuzes; niets moeilijker dan je eigen interpretatievermogen inschatten. Het lèf om Ellington, Monk en Frisell instrumentaal te coveren (Mulvey is begaafd gitarist zonder patserpraktijken) en daartussendoor weinig voor de hand liggend, léérzaam prachtmateriaal van Tom Waits, Willie Nelson, Chris Smither, Joe Henry(!) en Bobby Charles. Wat zou er in die fles van Jim Dingillian hebben gezeten? (AJ)

MICACHU & THE SHAPES

Never

Sommige plaatjes laten zich echt in geen enkel hokje stoppen. Zoals deze. Als het maar vervreemdend en eigenzinnig klinkt, aldus zangeres Mica Levi (Micachu). Samen met The Shapes stopt ze op haar derde album de centrifuge weer vol lo-fi, avantgarde, punk, hiphop, elektro, samples en orgeltjes. Met knappe, experimentele liedjesstructuren tot gevolg waar je dankzij de rauwe, punkachtige energie ook prima op kunt dansen (WJvE)

OSCAR & THE WOLF

Summer Skin

Dit jonge Belgische viertal is toe aan zijn tweede ep. Op Summer Skin (opgenomen in een kerk) staan vijf volwassen nummers in de beste indiepoptradiitie: mooi en meeslepend, maar ook wat mistroostig. De vocalen dragen ook bij aan die sfeer; producer Robin Proper-Sheppard (o.a. Sophia) laat de zang van Max Colombie deel uitmaken van de soundscape. Ribbons is een hoogtepunt op deze ep en maakt nieuwsgierig naar een volledig album. (JvdD)

KARIN PARK

Highwire Poetry Album

Niemand zal de Zweedse Karin Park op basis van haar muziek omschrijven als een vrolijke meid. Electro goth, zo noemt ze haar stijl zelf. Highwire Poetry doet niet alleen denken aan haar landgenote Fever Ray, maar klinkt soms ook als een samenwerking tussen Björk en Depeche Mode of Gary Numan. Duister en intens, maar ook dansbaar en catchy. Hier en daar een beetje dub erbij en het resultaat is een fascinerende en verslavende plaat. (MvR)

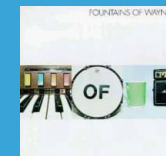
APPIE CLERMONT'S (PLATO GRONINGEN)

Wat zijn momenteel jouw drie essentiële platen en wat maakt ze zo uniek?



Jackson Heights - Bump 'N' Grind (1973)

De liefhebbers van David Bowie's Ziggy Stardust zullen dit album zeker op waarde schatten. I Could Be Your Orchestra



Fountains Of Wayne - Fountains Of Wayne (1996)

Onweerstaanbaar powerpopalbum dat naar zestien jaar nog steeds fantastisch klinkt, met zonovergoten muziek die je een goed gevoel geeft.



The Volebeats - The Volebeats (2010)

The Volebeats springen na het maken van vijf eerder gemaakte albums over hun eigen schaduw heen. Het album is een aanwinst voor een ieder die van americana/popsongs houdt.

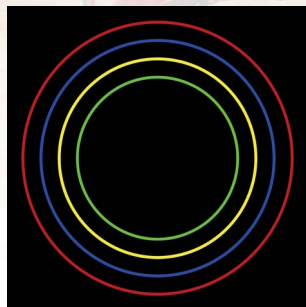
LIVE ON STAGE



THE GASLIGHT ANTHEM



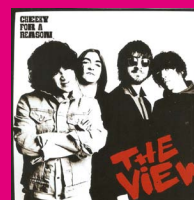
BLOC PARTY



Four (French Kiss/V2)

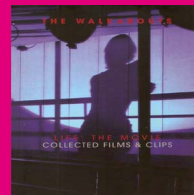
Nog geen jaar geleden rees de vraag of er ooit nog nieuwe muziek van Bloc Party zou uitkomen. En nu geeft de band zelf het antwoord met de release van het ijzersterke nieuwe album Four. Na een uitgebreide rustpauze kwamen zanger/gitarist Kele Okereke, gitarist Russell Lissack, bassist Gordon Moakes en drummer Matt Tong in de winter van 2011 in New York weer samen. Gevoed en gedreven door creatieve impulsen voortgekomen uit dramatische gebeurtenissen in de wereld en de sterke behoefte aan muzikaal verwantschap. Met producer Alex Newport (Death Cab For Cutie, The Mars Volta, At The Drive-In) greep de groep terug op de rauwe passie en energie die zo kenmerkend zijn voor de optredens van Bloc Party. Moderne productietechnieken en digitale mogelijkheden werden ter zijde geschoven ten faveure van een oefenruimte, instrumenten en de magie en chemie van het samenspel. En Four is daar het overtuigende resultaat van, want Bloc Party is in topvorm en klinkt geïnspireerd en hongerig met een collectie van twaalf nummers die dan weer dwingend, dan weer kwetsbaar, dan weer recht door zee zijn en waar stuk voor stuk iets van uitgaat. Four is een album van een zelfverzekerde band die nog steeds nieuwe muzikale terreinen verkent, maar haar oorsprong niet uit het oog is verloren. In Kele's eigen woorden: 'the record is the sound of four people in a room, loving what they do and doing it to the best of their ability. It is the sound that only the four of us could make, and I am prouder of it than any record we have ever made.' (Red)

**MET
GRATIS
SINGLE!**



THE VIEW Cheeky For A Reason (Cooking Vinyl/V2)

Deze Schotse indierockband zal zich er inmiddels wel bij hebben neergelegd dat ze vooral bekend zijn om een prestatie uit 2007: het hitje Same Jeans. Dat weerhoudt de band er gelukkig niet van om frisse muziek te blijven maken, getuige hun vierde studioalbum Cheeky For A Reason. Volgens zanger en notoir feestbeest Kyle Falconer: 'Rumours van Fleetwood Mac, maar dan gespeeld door The Clash.' Het album is duidelijk minder explosief en stampend dan de eerdere drie albums, maar laat je hier niet door afschrikken. Cheeky For A Reason is een relatief introvert en introspectief album, maar is desondanks onmiskenbaar The View, oftewel muzikaal en tekstueel de wilde, jonge broertjes van The Courteeners en The Libertines. Hoogtepunt is zonder twijfel Tacky Tattoo, de emotionele afsluiter van het album, met als goede runner ups de aanstekelijke meezinger How Long en het meeslepende The Clock. (CB)



WALKABOUTS Life: The Movie - Collected Films & Clips (DVD) (Glitterhouse/Munich)

De leeftijd van The Walkabouts kruipt langzaam naar de dertig en verdient dan ook een mooi document op dvd ter bekroning. Hun lange bestaansrecht is mede te danken aan een schare trouwe volgelingen. Opvallend zichtbaar in de veertig minuten tourdocumentaire is dan ook de menselijke en soms zelfs vriendschappelijke benadering tussen de band en haar fans. Uiteraard gaat het om de muziek en live-materiaal ontbreekt niet op deze dvd, hier in de vorm van een zeventig minuten durend optreden in Praag uit 2005, met drie extra tracks die niet zijn terug te vinden op het Prague live-album. Opvallende toevoeging is de lange reeks interviewopnamen met de vijf sleutelfiguren van de groep. Tot slot ook de negen officiële videoclipps die zelfs terugreiken naar het vroege Medicine Hat uit 1989. (CO)



WELCOME WAGON Precious Remedies Against Satan's Devices (Asthmatic Kitty/Konkurrent)

Gospel en 'Contemporary Christian music' kom je zelden tegen in de pagina's van de Mania. Maar voor The Welcome Wagon maken we graag een uitzondering. Schrik niet van titels als God Be With You Til We Meet Again en I Know My Redeemer Lives of van songs die volgestopt zijn met Hallelujah's – Precious Remedies Against Satan's Devices is muzikaal een pareltje. Het tweede album van het gezelschap komt uit bij het label van Sufjan Stevens. Sufjan is zelf ook te horen in een aantal songs en muzikaal sluit The Welcome Wagon aan bij de sound van eerste Sufjan-albums. Je hoort een subtiele mix van folk en americana met een flinke dosis gospel. Vito Aluto, een voorganger in de Presbyteriaanse Kerk, en zijn vrouw Monique vormen de kern van de band en zij schitteren in songs als Remedy, Would You Come See Me in New York en in de bijzondere cover van High van The Cure. (HO)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

LUISTER TRIP



PURITY RING

Shrines

(4AD/Beggars Banquet)

Deze zomer dreigde alleen de boeken in te gaan als nat, maar mag nu wat ons betreft ook de boeken in gaan als de periode waarin het album uitkwam van Purity Ring. Vrijwel uit het niets lanceerde dit Canadese duo deze elektronicapop-parel genaamd Shrines. De bandnaam verwijst naar de kuisheidsring, wiens drager bewust maagd blijft tot het huwelijk, maar daar moet je wellicht niet teveel achter zoeken. Dan moet je dan weer wel met teksten als Get a little closer let it fold. Cut open my sternum and pull. My little ribs around you uit het prachtige Fineshrine. Terwijl Megan James deze duistere sprookjes in je oor fluistert, brengt Corin Roddick je uiterst verfijnde beats die nog met meest doen denken aan Jamie XX, James Blake en The Knife. Het geheel is lieflijk als Grimes, hip als The Weeknd en magisch zoals The Cranberries dat ook waren en past dus perfect bij het 4AD-label. Niet verkeerd voor twee twintigers die nog geen twee jaar samen muziek maken. En zo wordt de zomer van 2012 toch nog memorabel. (BP)

ROZI PLAIN

Joined Sometimes Unjoined

Rozi Plain is de zesentwintigjarige Rosalind Leyden uit het Britse Winchester. Ze verhuisde naar Bristol en richtte het Cleaner Records Collective op met muzikale vrienden en familie. Haar debuut verschijnt in 2008. Een intiem album met dromerige liedjes dat de aandacht van Devandra trekt van Banhart, die grote fan is. Dit tweede album laat een artiest in ontwikkeling horen. Nog steeds intiem, maar minder rommelig en beter gespeeld. Ze is origineel en het duurt even voor je de schoonheid van dit album hoort. Opgenomen in Bristol spelen veel van haar vrienden mee. Wonderlijk album, dat steeds beter lijkt te worden. (EMu)

SAGA

20/20

Het definitieve vertrek van zanger Micheal Sadler uit Saga bleek uiteindelijk niet meer dan een lost weekend. Na welgeteld één Sadler-loos album (The Human Condition) is hij binnengehaald als verloren zoon en staat als vanouds achter de microfoon. 20/20 staat voor het perfecte gezichtsvermogen en is een verwijzing naar de oogoperatie die toetsenist Jim Gilmour moest doorstaan. Toeval of niet, juist Sadler en Gilmour klinken op de nieuwste Saga een tandje extra gemotiveerd, alsof ze nog iets aan de wereld moeten bewijzen. 20/20 bevat tien compacte songs, die hun succesperiode van begin jaren tachtig in herinnering roepen. Hoogtepunten zijn opener Six Feet Under en het met flitsende toetsen doorspekte One Of These Days. De limited edition bevat een dvd met een making of. (MKi)

EDWARD SHARPE & MAGNETIC ZEROS

Here

Aan ongebreideld enthousiasme geen gebrek bij Edward Sharpe And The Magnetic Zeros, dat bleek wel bij de concerten (o.a. tweemaal Lowlands) die de ruim tienkoppige indierockband in onze contreien gaf. Toch komt de muzikale veelzijdigheid van Alex Ebert en de zijnen vooralsnog beter uit de verf op hun albums dan live. Here ligt in het directe verlengde van het debuut Up From Below (2009) en bevat negen prachtige liedjes waar je erg vrolijk van wordt. Zomerplaatje bij uitstek. (JD)



(S2BN/Bertus)

April 2011. Een drietal folkbands toert samen door het zuiden van Amerika. In ongeveer anderhalve week tijd verzorgen Mumford & Sons, Edward Sharpe & the Magnetic Zeros en Old Crow Medicine Show samen een zestal optredens (Oakland, San Pedro, Tempe, Marfa, Austin en New Orleans). Vervoersmiddel dat hen bijna letterlijk van podium naar podium brengt? De trein. Die concerten zijn mooi, maar wat er in tussenliggende tijd in en om die trein gebeurt, is eigenlijk nog veel mooier. Men jamt met elkaar, schrijft met elkaar, speelt songs met

elkaar. De bands worden tijdens deze Railroad Revival Tour zichtbaar geïnspireerd door elkaar. Maar wacht eens even, zult u zeggen. Kloppen die data en het land wel? April 2011, moet dat niet zijn de zomer van 1970. En is Amerika niet Canada? En heetten die bands en artiesten niet toevallig The Grateful Dead, The Band en Janis Joplin? Neen, geenszins. Maar het effect van deze muzikale railroadmovie is hetzelfde. Al duurt de tour met deze Big Easy Express in tijd en in afstand (2477 kilometer) een stuk korter dan de tour rondom de zogeheten Festival Express uit 1970. Want laatstgenoemde muziektrein denderde indertijd een paar maanden door Canada. Het resultaat is er echter niet minder om. Dit is een zeer bevlogen stel muzikanten dat ook binnen een paar dagen erg mooie dingen meemaakt en bevriend raakt. Mumford & Sons treden in Austin op met de plaatselijke Austin High Marching Band, die later die avond ook nog eens het podium betreden. Eén van hun eerst gespeelde gezamenlijke covers (This Train Is Bound For Glory van Woody Guthrie) wordt het anthem van deze tour. Elk concert wordt er mee afgesloten. Filmmaker Emmett Malloy heeft het over een magische belevenis. Naast de bijzondere plek om te filmen ('de trein waarin het twintig minuten duurde om van voor naar achteren te lopen') vergroot de omgeving de sfeer van deze film alleen maar. En natuurlijk is daar de muziek als bindende factor. Of dat nu een dampende cover is van Herbie Hancock of een intiem akoestisch liedje dat spontaan live langs de kant van de weg gespeeld wordt. Prachtig document. (DD)

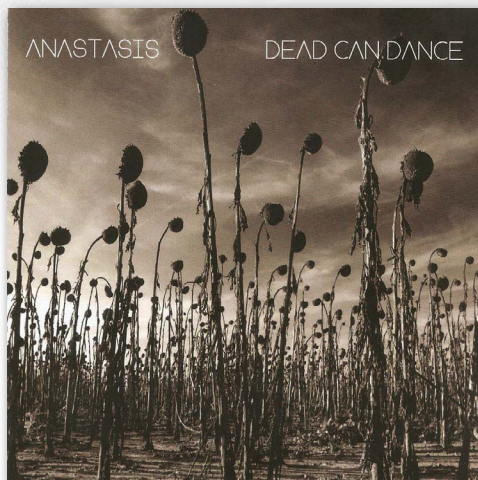
GRAND CRU

DEAD CAN DANCE

Anastasis

(PIAS)

Zestien jaar hebben we op dit nieuwe album van Dead Can Dance moeten wachten. Het uit Australië afkomstige duo Brendan Perry en Lisa Gerrard heeft zich vanaf de oprichting in 1981 gemanifesteerd als een uniek buitenbeentje binnen de popmuziek en de invloed van hun grensverleggende werk op genres als Gothic, Ambient, Wereldmuziek en Metal valt niet te onderschatten. De band toerde nog wel in 2005 maar tot nieuw werk kwam het door muzikale meningsverschillen toen niet. Het in de tussentijd verschenen solomateriaal van beide viel zeker niet tegen maar deed ook verlangen naar een nieuw groepsalbum. Op dit achtste studioalbum is de muzikale chemie tussen de twee weer in ere hersteld en lijkt de tijd in positieve zin stil te hebben gestaan. Het album is hun meest toegankelijke werkstuk tot op heden geworden en laat zich stilistisch beluisteren als een dwarsdoorsnede van hun oeuvre. Het duo grossiert wederom in sfeervolle, met wereldmuziek doorspekte klanktapijten met als gewoonlijk de bekende



afwisseling tussen Perry's diepe bariton en Gerrard's hoge sopraan. Songs als Kiko, Opium en Childeren of The Sun kunnen zich meten met hun beste werk. Ook op de momenten dat zij samen in duet gaan, zoals in het wonderschone Return of the She-king, zweven ze weer naar grote hoogtes. Een comeback van formaat. (DK)

BESTEL NU IN EEN VAN ONZE WEBWINKELS

POP & ROCK

SAINT SAVIOUR

Union

Becky Jones was een tijdje leadzangeres van Groove Armada, voordat ze een goed ontvangen ep afleverde onder de naam Saint Saviour. Haar debuut Union borduurt voort op die ep en staat vol met zelfverzekerd klinkende poppy elektronica met een dromerig randje en een hoofdrol voor de piano. Ze vindt daarbij aansluiting met moderne acts als Goldfrapp, Polica en Nite Jewel, maar soms klinkt ze opeens als eighties Madonna en ook Tori Amos was hoorbaar een inspiratie. Union telt een aantal ijzersterke tracks, maar andere liedjes blijven minder hangen. Beetje wisselvallig dus nog, maar op basis prijsnummers I Call This Home, Liberty en This Aint No Hymn absoluut veelbelovend. (MvR)

SOUNDTRACK OF OUR LIVES

Throw It To The Universe

Opgericht in 1995 in Zweden, één van de grootste bands daar. The Soundtrack Of Our Lives heeft altijd geprobeerd zichzelf te vernieuwen, door veel toeren en experimenteren. De zes bandleden rond zanger Ebbot Lundberg zijn gek op Stones en Stooges. Hier wat meer Moody Blues en Doors. Oasis nam ze mee op tournee. Lundberg heeft gezegd, dat dit waarschijnlijk het laatste album is. Monumentale afsluiter. (EMu)

LENA SWANBERG

The Art Of Staying Young And Unhurt

Het debuutalbum van deze 29-jarige uit Zweden is een verzameling aan nummers die wordt gekenmerkt door melancholie en de nodige dosis jazz. Naar eigen zeggen is muziek altijd al aanwezig geweest in het leven van Swanberg, het enige wat miste was een manier om het naar buiten te brengen. Met dit album geeft de tegenwoordig in Stockholm wonende Swanberg aan dat dit een reminder is van hoe zij haar leven wil leiden. Een fijn album dat bij vrijwel iedere gelegenheid beluisterd kan worden. (LR)

LUISTER TRIP



YEASAYER

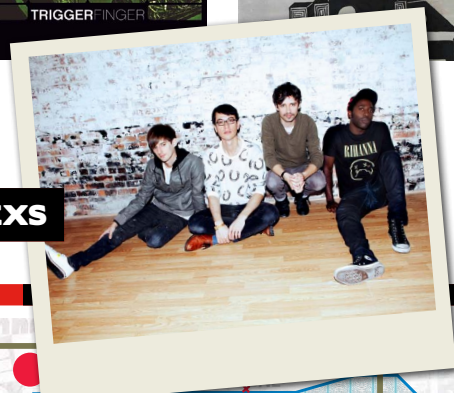
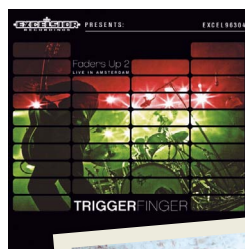
Fragrant World

(Mute/PIAS)

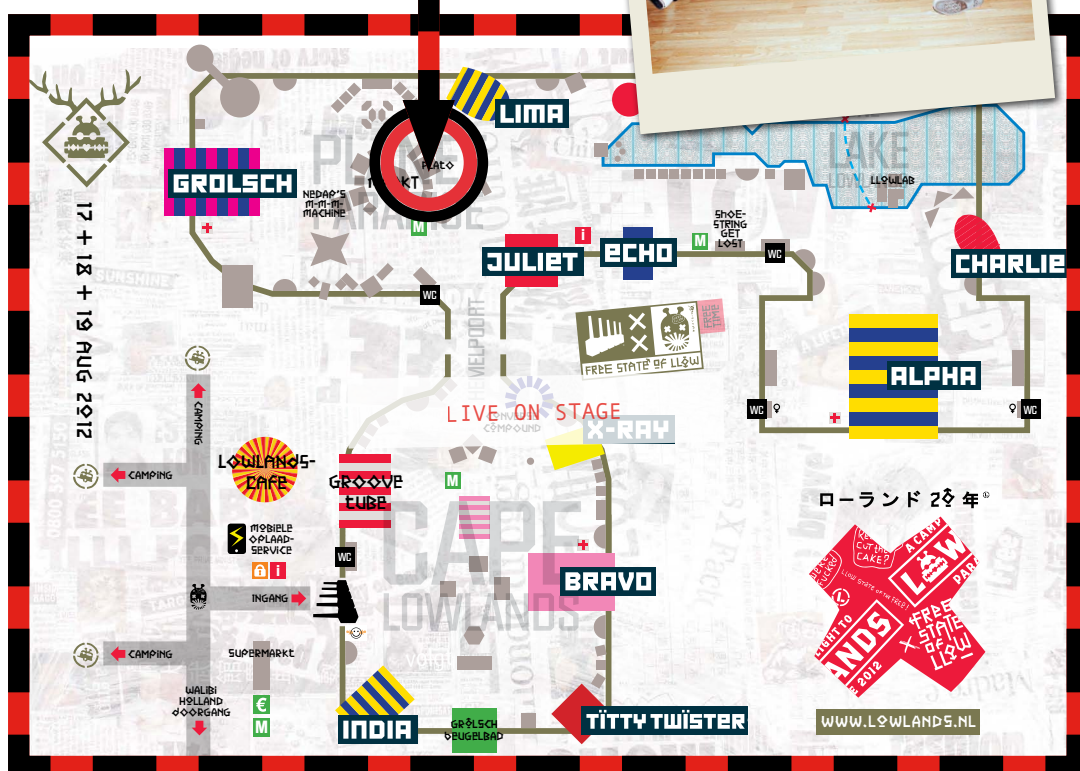
Yeastayer bestaat uit Chris Keating, Ira Wolf Tuton en Anand Wilder en zij kwamen voor het eerst onder de aandacht in 2007 toen zij op het SXSW festival een indrukwekkend optreden gaven. In dat jaar verscheen het album All Our Cymbals en deze sloeg meteen aan. Opvolger Odd Blood uit 2010 liet een volgroeider geluid horen, niet in het minst dankzij de vele optreden o.a. met MGMT en Beck. Het geluid was meer richting pop gegaan en als invloed werd David Bowie's Lodger genoemd. Voor het nieuwe album noemt de band Teddy Pendergrass en Aaliyah als inspiratie, doch hoeven we niet te vrezen voor een gladde r'n'b plaat. Dat zou Yeasayer niet kunnen en niet willen, maar het geeft aan dat de band meer in de groove zit. Gestoken in weer een bijzonder fraaie hoes is dit album een mooi vervolg op de weg die de band in heeft gezet. (Red)

CONCERTO & PLATO STORE @LOWLANDS 2012

Op 17, 18 en 19 augustus is in Biddinkhuizen weer ruim baan voor het Lowlands Festival. Het festival in lang en breed uitverkocht, zelfs voordat het programma bekend was. Ook dit jaar staan Concerto & Plato weer met een grote winkel op het Lowlands Festival (op een nieuwe plek – zie de plattegrond).



WINKEL CONCERTO & PLATO EN LIVEXS



JAMES YORKSTON

I Was A Cat From A Book

(Domino/Munich)

Voor het maken van I Was A Cat From A Book trok James Yorkston zich in de wintermaanden terug in een studio in Wales. Je ziet het voor je: Yorkston en zijn muzikanten zijn geconcentreerd met hun muziek bezig terwijl buiten de laag sneeuw gestaag aangroeit. Dat is de sfeer van het album: warm en intiem. Yorkston kreeg bij de opname van het album hulp van leden van Lamb en The Cinematic Orchestra. Natuurlijk blijft de muziek van Yorkston geworteld in de traditionele Britse folk, maar het album klinkt moderner dan ooit door de inbreng van zijn nieuwe vrienden. Zij zorgen voor de lichte elektronica, het prachtige arrangement in This Line Says of de verstilde sfeer van songs als The Fire & The Flames of het delicate A Short Blues. Maar er is ook ruimte voor een lief liedje als Just As Scared, dat Yorkston samen met Jill O'Sullivan zingt. Yorkston's vocalen klinken warm als altijd. I Was A Cat From A Book is een betoverend album. (H0)

ROBERT PLANT & THE BAND OF JOY

Live From The Artists Den - DVD

De intieme sfeer bracht ons direct terug naar MTV Unplugged waarin Plant met Jimmy Page wordt herenigd. Aan Led Zep geen gebrek hier in eenzelfde knusse sfeer met maar liefst zés composities van die legendarische rockband in een fabuleuze set naar model van het vorig jaar verschenen studioalbum van de Band Of Joy, met dezelfde kopstukken Buddy Miller,

Darell Scott en Patty Griffin. Een, vergeleken met die cd, lichtjes afwijkende maar langere tracklist is hier een absolute meerwaarde, net als de knetterende muzikale interactie tussen Nashville's finest nu ook bevestigd te kunnen zien. Een twintig minuten durend interview met Plant behoort eveneens tot de extra's op deze waardevolle dvd die over twintig jaar net dat effect zal hebben als die eerder genoemde MTV Unplugged uit 1994. (A)

LIVE ON STAGE



OF MONSTERS AND MEN



MEINDERT TALMA & DE RODE KAARTEN**Enmaal Oranje**

Enmaal Oranje is de soundtrack bij het gelijknamige boek dat net voor het EK 2012 is verschenen.

Opgenomen in de voetbalkantine van VV Helpman in Groningen, de club waar de gebroeders Koeman hun eerste wedstrijden hebben gespeeld. Elf nummers schotel Meindert Talma de mooiste verhaaltjes voor over voetballers die slechts eenmalig in actie kwamen voor het Nederlands elftal en doet dat natuurlijk weer op geheel eigen wijze. Prachtig zijn de teksten, uniek de zangstijl. De muziek is degelijk en smaakvol opgenomen, maar de liedjes hadden wat pakkender mogen zijn. (MW)

VAN SHE**Idea Of Happiness**

Van She komt uit Australië en maakt buitengewoon catchy elektrorock. Vier jaar terug was er debuutplaat V, daarna werd het stil rondom dit kwartet Aussies dat weet hoe je een feestje bouwt. Hun nieuwe album kent wederom een hoog feel good-gehalte, dankzij de euforische zang en warme baslijnen. Van She kan zich op dat vlak prima meten met de Engelse collega's van Friendly Fires. (WJvE)

Reissues

WILLY DEVILLE**Live In Paris And New York**

Derde deel van het prijzenswaardige eerherstel van DeVille's solowerk door Big Beat (Ace) betreft een geslaagde reddingsoperatie van deze veelgezochte FNAC-cd en dubbel-lp uit 1993, het moment waarop DeVille hernieuwde belangstelling verwerft door zijn mariachi-achtige versie van Hey! Joe, dat we hier voor uw gemak maar aan Jimi Hendrix koppelen, dat meer dan 300.000 stuks verkocht en DeVille naar de Bottom Line en de Olympia bracht, alwaar een voortreffelijk gezelschap rasmuzikanten (lees: oude DeVille-bekenden) én legendes als Eddie Bo én drie Wild Magnolias (zie tweede reissue, In New Orleans, maart dit jaar) de subtitel Greatest Hits '76-'93 gracieus onderstrept. (AJ)

BLONDIE**Live**

Na een afwezigheid van meer dan vijftien jaar keerde Blondie in 1999 terug met No Exit. Een deels geslaagd album, dat het natuurlijk nooit kon winnen van de klassiekers uit de jaren tachtig. Maria leverde nog wel een hitje op, maar het werkelijk succes kwam tijdens de reünietournee, met als hoogtepunt een overrompelen optreden tijdens het Glastonbury Festival. Een aantal nummers van deze heruitgebrachte live-cd is daar opgenomen, maar hoewel de opnames van zes verschillende concerten komen, klinkt de cd als een eenheid. De nieuwe nummers worden vol overgave gespeeld, maar het zijn natuurlijk de klassiekers die op de meeste bijval kunnen rekenen, zeker daar Debbie Harry in vocale topvorm verkeerd, net als drummer Clem Burke. (HDr)



Concerto & Plato staan weer met een winkel op het Into The Great White Open Festival. Op het boordevolle programma staan o.a. optredens van Anne Soldaat, Django Django, Franz Ferdinand, Case Mayfield, Gregory Porter, Of Monsters And Men en vele anderen. Check de site: <http://intothegreatwhiteopen.nl>

KEB DARGE & LITTLE EDITH'S LEGENDARY WILD ROCKERS 2

Op dit tweede deeltje (en derde samenwerking) die op zichzelf legendarisch dreigt te worden wegens lastig verkrijgbaar maakt de eerdere exotica plaats voor een stapje terug in de tijd, namelijk de jaren vijftig en begin zestig. Kenners weten dat daar de bronnen liggen waar bijvoorbeeld The Cramps hun maffe maar ruige niet-van-deze-wereld covers vandaan halen, zoals op de voorganger The Goo Goo Muck al stond in zijn originele versie van Ronnie Cook And The Gaylads. Dat werk dus maar dan méér, veel meer. Titels of namen noemen is onbegonnen werk. Bekend of obscuur, hoe dan ook bérgen huiswerk en vergelijkingsmateriaal voor muzikale archeologen, want – en misschien wel daarom juist – de bij kostbaarheid van de geboden vondsten wordt wederom bespaard op achterliggende informatie. Wat missen wij Stoffer & Bentz toch soms op de radio. En wat jammer dat Lux Interior dit niet meer mag meemaken. Maar dat allemaal terzijde. Maak nu gewoon uw eigen Born Bad-compilatie of Stompin' Velden! (AJ)

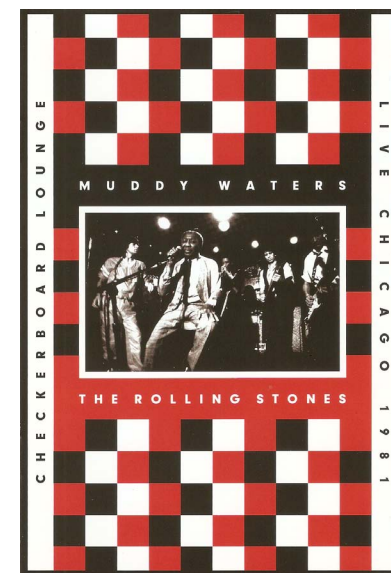
DONNIE & JOE EMERSON**Dreamin' Wild**

In 1979, terwijl de punk welig tierde en de disco hoogtij vierde, kwam Dreamin' Wild uit, een welhaast in afzondering gemaakte sonische visie van twee in feite boerenjongens waarvan er eentje weleens naar de radio luisterde en een vader met een aan groothedswaan grenzende ambitie. Wie neemt er anders een tweede hypotheek om naast hun thuisstudio, die hij al eerder bouwde daar in het afgelegen landelijke Washington State ook nog een concertpodium compleet met kassa en snackbar, Camp Jammin' genaamd, voor 300 man te laten optrekken? Dat is pas een rotsvast geloof in talent! Een onhandige eigen beheer aanpak en handmatige distributie tot nog niet eens Seattle completeert dit charmante stukje huisvlijt dat bol staat van de 'bedroom funk'. Deze verbazingwekkende highschool variant van countrysoul wordt godzijdank aan de vergetelheid onttrokken door liefhebberslabel Light In The Attic. (AJ)

**MUDDY WATERS & THE ROLLING STONES****Live At The Checkerboard Lounge 1981**

(Eagle/PIAS)

De Checkerboard Lounge in Chicago is de club van Buddy Guy. In 1981 doet Muddy Waters daar een optreden met zijn band. De band doet een opwarmertje en Muddy komt op het podium, hij heeft er zin in. Na een paar nummers ontstaat er wat rumoer als een vrij groot gezelschap zich naar voren wurmt om aan een gereserveerd tafeltje plaats te nemen. Het zijn The Rolling Stones minus de ritmesectie die in Chicago zijn voor hun Amerikaanse tournee. Een voor een roept Muddy ze het podium op en vol verve storten de heren zich op de klassiekers. Als dan ook Buddy Guy en Junior Wells mee gaan doen, wordt het erg gezellig en ontaardt het in een chaotische jam die gelukkig door de baas zelf weer recht wordt getrokken. Deze vierde dvd in de Rolling Stones-serie (na Exile, Ladies & Gentlemen en Some Girls) is wederom erg sterk, mooi gerestaureerd en voor adepten van zowel Muddy Waters als Stones verplichte kost. Een samenvatting van de show is te horen op de bijgevoegde cd. (BD)



**BEAT****I Just Can't Stop It / Wha'ppen / Special Beat Service Deluxe Editions***(Edsel/Suburban)*

Eind jaren zeventig kende de ska een heuse revival dankzij het roemruchte label TwoTone. Met bands als The Specials, Madness en The Selecter werden invloeden uit de punk aangehaald en gemixt met die typische jaren zestig voorloper van de reggae. Mede dankzij het opzwepende tempo sloot dit goed aan bij de frisse wind die de punk had veroorzaakt. The Beat leek dankzij de multiraciale line-up met een toaster en een saxofonist wel een kopie van The Specials, maar de band bleek wel hits te kunnen schrijven: Mirror In The Bathroom en hun bewerking van Tears Of A Clown van het erg geslaagde eerste album I Just Can't Stop It (1980). Een jaar later verscheen Wha'ppen met een opvallende gastrol voor Cedric Myton (The Congos) en het jaar daarna Special Beat Service. Platen met nog meer exotische invloeden die de tijd erg goed hebben doorstaan. Ideale muziek voor de zomer. De deluxe edities komen als dubbel-cd's aangevuld met een dvd. De eerste schijf bevat het geremasterde album, de tweede de outtakes, demo's en ander leuk spul en op de dvd een hoeveelheid tv-optredens, video's en concerten. (ED)

**BLUR****Blur 21***(EMI)*

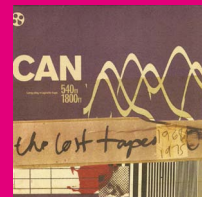
21 jaar geleden kwam Blur, een van de founding fathers van britpop, met debuut Leisure op de markt. Semi-ongeïnteresseerd, maar tot in de puntjes verzorgd, presenteerden Damon Albarn, Graham Coxon, Alex James en Dave Rowntree, in volgorde van egogrootte, hun liedjes. Heel jong Brittania droeg ze op handen. Bij Sing, alleen te omschrijven als stonerpop, ging ik voor de bijl. De oorsprong van het krassende harde easy listening geluid van de nummers ligt in de continue strijd tussen Coxon, de geniale gitarist met een lo-fi benadering, en Albarn, pretty boy frontman met een haarscherp gevoel voor wat lekker klinkt, om de positie van alpha male. Klassiekers als There's No Other Way, Girls & Boys, Song 2, Tender, Coffee & TV (u weet wel, van dat clipje met dat schattige melkpakje op pootjes) zijn allemaal te vinden op de complete heruitgave van alle zeven albums. Elke cd bevat het geremasterde origineel en een bonus-cd met daarop non-album singles, b-sides, remixen, radiosessies, demo's, fanclub singles, anderstalige uitvoeringen, gastoptredens, akoestische versies en live-opnamen. Alle albums samen zijn bovendien beschikbaar als box-set, in zowel cd- als vinylversie verkrijgbaar, met, ja echt waar, nog meer bonusmateriaal! (Repo)

HAPPY MONDAYS**Call The Cops (Live NY 1990)**

Hartstikke legendarisch en in the right frame of mind geniaal, en nu ze allemaal in de vijftig zijn treden ze nog steeds op. Deze oude jonge Happy Mondays zijn leuker. In 1990, het jaar van deze registratie, had Shaun Ryder z'n eigen tanden nog, klinkt hij niet al te gedrogeerd en is zelfs verstaanbaar. De Happy Mondays rollen lekker door, perfect plaatje voor bij (of na) de barbecue. (repo)

JOHN HIATT**Collected**

Ietwat merkwaardige verzamelaar in een ietwat merkwaardige reeks compilaties die weliswaar waar voor zijn geld biedt – 57 nummers op drie schijven, met daarbij de nodige rariteiten en drie 2Meter Sessies-opnamen, maar ook onnodige dubbelingen (Perfectly Good Guitar zowel in de banduitvoering als akoestisch). De beginjaren, toen Hiatt prima platen maakte maar

**CAN****The Lost Tapes***(Mute/PIAS)*

Toegegeven: Deutsche Elektronische Musik op Soul Jazz Records van twee jaar terug heeft onze nieuwsgierigheid naar de experimentele kant van onze avant-garde rockende oosterburen behoorlijk aangewakkerd. Gelukkig zijn de leden van het Keulse Can na de hoogtijdagen – zegge laatste paar jaar zestig tot eind jaren zeventig – vrij actief in het uitdiepen van de archieven van hun eigen studio's, alwaar schijnbaar nog steeds genoeg audio en video ligt om ons keer op keer reikhalzend te doen uitkijken naar al dan niet aangekondigde releases. Na een recente opfrissing van de officiële, toch wel klassiek te noemen discografie volgt er dit wel heel majestueuze 'extraatje' dat originele keyboardist Irmin Schmidt 'monteerde' uit de archieven. Ondanks de belofte van onuitgegeven materiaal horen we zo nu en dan doorslagjes, niet minder geslaagd overigens, van bekend lijkende themaatjes en/of motiefjes, voor zover Can überhaupt op enige popmuzikale structuur doelde. En dat blijft een hoogst interessant mysterie en maakt Can tot een volstrekt uniek hoofdstuk in de popmuziek, om van het individuele werk nog maar te zwijgen. (Na de luistersessie van deze 3cd-box bijvoorbeeld even heerlijk Cool In The Pool gedoken met Holger Czukay, heerlijke luchtige disco-flauwekulhit van zijn eerste, maar ondertussen!) (AJ)

**ROXY MUSIC****Complete Studio Recordings 1972-1982***(Virgin/EMI)*

Toen begin jaren zeventig Roxy Music voor het eerst op de televisie verscheen, was de impact enorm. Het was dan ook een bizar gezelschap dat ook nog eens muziek maakte die niet van deze planeet leek te komen. Blickvanger en zanger Bryan Ferry met zijn onderkoelde charme, de half Colombiaanse gitarist Phil Manzanera in een waanzinnige outfit en dito gitaargeluiden en natuurlijk Brian Eno. Deze non-muzikant met extravagante kleding en een Moog-synthesizer waar de meest ongelooflijke geluiden uit kwamen speelt op slechts twee albums mee, maar het zijn juist die twee platen die Roxy zo invloedrijk op de komende punk en new wave maken. Na zijn vertrek wordt de band steeds meer Ferry's band en het commerciële succes blijft groeien, ook als Ferry solo platen gaat maken. Alle acht studio platen zijn nu in een fraaie box verzameld. Het is het eerste deel van een omvangrijke reissuecampagne waarin alle albums ook afzonderlijk zullen verschijnen. In het handzame boxje vinden we fraaie digipacks met klaphoesjes in het originele artwork. Als bonus is er een bijzondere dubbel-cd toegevoegd in een stijlvolle gouden hoes. Hierop alle singles – dus ook de non-album tracks en klassiekers Virginia Plain en Pyramarama – met b-kant en alternatieve mixen. Het veertigjarig bestaan van de band wordt hiermee passend geëerd. (BD)

die nauwelijks werden opgemerkt, is gelukkig ook goed vertegenwoordigd, maar merkwaardig genoeg ontbreekt bijvoorbeeld Slug Line, terwijl Crossing Muddy Rivers (2000) ondervertegenwoordigd is. Maar dergelijk muggenziften geeft al aan hoe onvoorstelbaar groot het aantal geweldige nummers uit de pen van Hiatt is, want als drie schijven al niet genoeg zijn, what's next? Een voorbeeldig gedocumenteerde Rhino-box? We kunnen het alleen maar hopen. (HDr)

TAX FREE**Tax Free**

Nadat Wally Tax de Outsiders verlaten had, richtte hij Tax Free op. Mat deze band trok hij naar New York voor de opnames van hun enige album. Saillant detail is de aanwezigheid van John Cale die hand en spandiensten verricht. Fraaie en onderschatte plaat met het eerbetoon Amsterdam als een van de hoogtepunten. Lang niet verkrijgbaar geweest, dus liefhebber: sla je slag. (BD)

LENNY KRAVITZ**Mama Said Deluxe**

Eindelijk volwassen: Lenny Kravitz viert de 21e verjaardag van Mama Said met een mooie reissue, inclusief bonusschijf. De verwachtingen waren destijds erg hooggespannen. Hoe zou Kravitz zijn legendarische debuut (Let Love Rule) gaan evenaren of overtreffen? Lenny Kravitz verrijkte zijn retrogeluid met rock (Slash!), soul, fraaie vocale arrangementen en liefdesverdriet. En hoe: Mama Said bleek de blauwdruk voor de rest van zijn carrière en staat nog steeds als een huis. (JvdD)

MAMAS & THE PAPAS**Collected**

Verzamelaars genoeg van deze immer zonnig klinkende sixtiesgroep. Maar altijd zonder hoogtepunten uit de solocarrières van het Californische viertal. De 3cd-set Collected (64 tracks) doet dat wél. Zeer uitgebreid zelfs. Bovendien horen we zeven nummers terug van de samenwerking met Barry 'Eve Of Destruction' McGuire, voor wie The Mamas & The Papas, met hun kenmerkende vierstemmige samenzang, in 1965 als het perfecte achtergrondkoortje fungeerden. (WJvE)

JOHN MAUS**A Collection Of Rarities & Unreleased Material**

Vrij vertaald is het vierde album van John Maus 'een verzameling van rariteiten en onuitgebracht materiaal'. De zestien tracks beslaan een periode van elf jaar, waarbij deze exponent van de avant-garde en synthpop

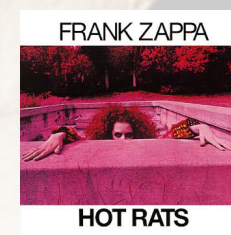
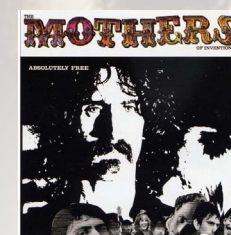
zijn muzikale ontwikkeling vanaf 1999 (Fish With The Broken Dream) in a-chronologische volgorde aan ons kenbaar maakt. Een aanrader voor de fans die graag een kijkje willen nemen in de evolutie van de ongelooflijk creatieve geest van Maus. (JT)

TODD RUNDGREN**Todd & Healing Live**

Begin 2010 deed Rundgren een tournee waarin hij zijn fameuze album A Wizard A True Star in zijn geheel speelde. Wegens het grote succes kregen later dat jaar de albums Todd en Healing eenzelfde behandeling. Geen voor de hand liggende keuzes, zeker niet Todd's Greatest Hits, maar gekozen door de fans. Beide shows zijn nu apart uitgebracht, mét dvd. Dat laatste is een waardevolle toevoeging, want de shows zijn behalve muzikaal meer dan overtuigend, ook visuele spektakels. (JvdB)

VARIOUS**For Northern Soul Collectors Vol 1**

Northern Soul, zo genoemd omdat deze door Motown geïnspireerde beats voornamelijk in de dancehalls in Noord-Engeland werden gedraaid en daar een grote aanhang had onder de mods. Northern Soul is klaar voor een herontdekking in 2013 wat ik je brom! Irvine Welsh begint zijn laatste roman met het legendarische Wigan Casino als setting en houdt de film van Elaine Constantine in de gaten. Op naar For Northern Soul Collectors Vol 2! (repo)

**FRANK ZAPPA****12 Albums Remastered!**

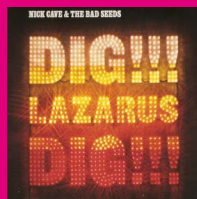
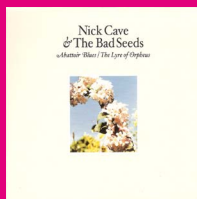
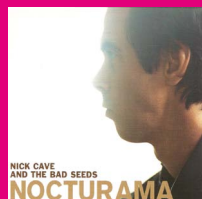
(Universal)

Onder auspiciën van de familie Zappa heeft Universal de eer gekregen om het grootste gedeelte van Frank Zappa's oeuvre opnieuw en in opgepoetste versie uit te brengen. Zoals bekend keek Zappa niet op een album meer of minder, waardoor Universal zich heeft gebogen over de maar liefst zestig platen die uitkwamen op Zappa's eigen label Barking Pumpkin Records. De eerste twaalf albums liggen momenteel in de (digitale) bakken; van Freak Out! uit 1966 tot en met Just Another Band From L.A. uit 1972. De overige albums volgen stapsgewijs. Tja, twaalf Zappa-album op één pagina bespreken is vragen om problemen. Zo strijkt Freak Out! nog tegen de lange hippieharen in en brengt Zappa twee jaar later met Cruising With Ruben & The Jets een ode aan de doowop. Weer niet zoveel later laat Hot Rats goed horen hoe breed vele latere arrangementen zullen klinken. Maar buiten de bijna onwerkelijke verzameling van invloeden en genres (in slechts zes jaar), zijn de albums ook een mooie documentatie van Zappa's verder ontwikkelende politieke en sociale bewustzijn. En niet te vergeten de satire die er hand in hand mee gaat. Elke muzikliefhebber moet er in ieder geval van geproefd hebben. Haak daarbij niet meteen af als de eerste hapen niet lekker smaken, want deze twaalf albums bevatten meer ingrediënten dan je je kunt bedenken. (NA)

**THE KINKS****At The BBC (Box)**

(Universal)

De BBC mag dan laat ingezien hebben dat de beatrevolutie niet meer te stoppen was, maar, my dear, wat hebben ze daarna een prachtig archief aangelegd. Voor deze uitgave is alles verzameld dat de broertjes Davies voor de BBC hebben opgenomen, startend in 1964 met het programma Saturday Club. Hoewel ook nog op covers leunend (Little Queenie), laat You Really Got Me geen twijfel bestaan over de genieën die hier bezig zijn. Via de bekende BBC-programmas komen we uit in 1972 als John Peel de band een aantal malen uitnodigt voor zijn vermaarde sessieprogramma. Volgend hoogtepunt is het complete Christmas Concert uit 1977, daarna nog gevolgd door een recente Ray Davies-sessie uit 1994. Dit alles wordt ook nog eens begeleid door een fraaie dvd met alle tv-verschijningen van The Kinks over de jaren heen, inclusief opnieuw het kerstconcert en een Later With Jools Holland uit 1993. Ook verkrijgbaar in vriendelijk geprijsde 2cd-editie, maar de 5cd+dvd box is toch echt wat in de kast moet komen te staan. (JvR)



NICK CAVE

Nocturama / Abattoir Blues / The Lyre Of Orpheus / Dig Lazarus Dig Deluxe Editions

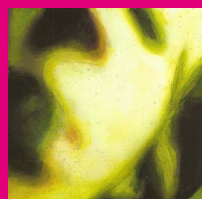
(Mute/EMI)

We hebben er even op moeten

wachten, maar aan het Nick Cave-reissueprogramma zijn weer drie delen toegevoegd. Uiteraard prachtig verzorgd met naast het originele album een dvd met surroundmix, nieuwe delen van de documentaire Do You Love Me Like I Love You waarin muzikanten en fans vertellen over het betreffende album en enkele bonustracks.

We beginnen met een van de mindere Cave-albums, Nocturama, dat vooral klinkt als een op automatische piloot gemaakt album en waarvan het een kwartier durende slotstuk Baby, I'm On Fire nog altijd vooral twaalf minuten te lang is, hoewel de bijgevoegde videoclip – ook als bonus bij de oorspronkelijke uitgave – vermakelijk is. Grootste probleem van Nocturama is echter dat het ingeklemd zit tussen No More Shall We Part en het meesterwerk Abattoir Blues / The Lyre Of Orpheus, het dubbelalbum dat Cave zonder Blixa Bargeld, die inmiddels was vertrokken, maakte. Nadrukkelijk geen eenheid, maar welbeschouwd twee albums die de ruige en rauwe Cave (Abattoir Blues) liet zien naast de meer ingetogen (Orpheus). Een meesterwerk, van de eerste tot de laatste noot.

Vervolgens maakte Cave niet alleen filmmuziek, maar ook het eerste Grinderman-album (met de helft van de Bad Seeds). Vooral de rauwe rock van Grinderman heeft zijn sporen nagelaten op Dig! Lazarus Dig!, dat spontaan maar tegelijkertijd gepolijst klinkt, met stuk voor stuk ijzersterke nummers waarin Cave als verhalenverteller zichzelf naar de kroon steekt. Favorieten van dit album noemen is zinloos, deze plat moet van begin tot eind beluisterd worden. (HDr)



SMASHING PUMPKINS

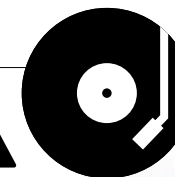
Pisces Iscariot – Deluxe

(EMI)

Het was eigenlijk bedoeld als een plaatje met restantjes, tussendoortjes en een verdwaalde cover. Maar Pisces Iscariot, in 1994 uitgebracht, werd door publiek en pers onthaald als het volwaardige derde album van The Smashing Pumpkins.

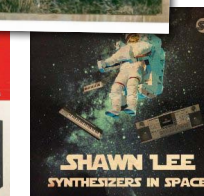
Het belandde tot de schrik van alle betrokkenen in de bovenste regionen van albumlijsten en de bewerking van Fleetwood Mac's Landslide leverde, zonder begeleidende videoclip, een regelrechte hit op. Achttien jaar later krijgt Pisces Iscariot van band en EMI de behandeling die het kennelijk al bij de geboorte verdiende. De heruitgave van het album is namelijk net zo vorstelijk, zowel qua verpakking als inhoud, als de eerste twee werkstukken, Gish en Siamese Dreams, van Billy Corgan en zijn toenmalige partners in crime. In een fraai doosje blijken zich behalve een stapeltje foto's, een democassette, een uitermate boeiende dvd met optredens uit de beginjaren en een boekje met lyrics en liner notes ook de plaat in kwestie zelf – volledig digitaal opgepoetst – en nóg een cd met allerlei nooit eerder uitgebrachte opnamen, waaronder vele pareltjes, op te houden. Dit is gewoon weer een sieradendoos voor de vele fans. Dat hun bandje toekomst heeft, wisten ze al door het recentelijk uitgebrachte nieuwe album Oceania. En dat The Smashing Pumpkins een enorm rijk verleden heeft, is nu voor de derde keer overtuigend bewezen met de heruitgave van deze 'restantjesplaat'. En er komt nog heel veel van dit spul aan... (WK)

VINYLMANIA



Je moet ze de kost geven; die artiesten die in 2000 een doorbraakalbum maakten dat louter goede recensies kreeg en waarna je daarna nooit meer wat van hebt gehoord. Zo niet Shawn Lee. Na zijn klassieker Monkey Boy volgden vele albums en samenwerkingen. De ene relevanter dan de andere, maar toch altijd de moeite waard om te checken en nu ook weer twee keer vlak achter elkaar op kleine labels als Eighteenth Street Lounge en Ubiquity. En hoe verassend ook weer de breaks. Het is knap dat hij toch altijd de spanning weet vast te houden waardoor je uiteindelijk zegt: lekker plaatje. Uit een ander vaatje nu. Door de aanhoudende stroom Amerikaanse stroom psych/gitaarbandjes timmert een label als Teepee Records (o.a. het label van Dead Meadow, Warlocks, Brian Jonestown Massacre Party) nog steeds aardig aan de weg. Toevallig zijn de laatste twee releases zeer de moeite waard. Het Duitse Kadaver en de band met de complexe naam Assemble Head In Sunburst Sound hebben ook hun nieuwe album Manzanita op Teepee uitgebracht. Waar Kadaver tegen de wat hardere stoner aanschuurt, is Assemble Head In Sunburst Sound meer dromerige psychpop waar Tame Impala bijvoorbeeld ook goede sier mee maakt. Teepee is na al die jaren volop bezig om de ene na de andere spannende release uit te brengen. Dan een stapel reissues waarvan we vrolijk worden. Ten eerste twee postpunkklassiekers eindelijk weer fatsoenlijk leverbaar, namelijk Jeopardy en From Lions Mouth van The Sound. En een box van Blur waar maar liefst 17 schijven in zitten. Daar nemen we de pet voor af. Damon Albarn (labeleigenaar van Honest Jons en liefhebber van vinyl) en zijn collega's hebben hun goedkeuring gegeven voor deze overcomplete box waar de ware verzamelaar zijn vingers bij aflikt.

Als laatste is eindelijk Americana van Neil Young op vinyl. Niet overal lovend ontvangen maar de ware Neil Young-liefhebber zal dat een worst zijn: de scheurende gitaren van Crazy Horse hoor je op plaat te horen. Deze dikke prima uitgegeven dubbelaar kost wel 44.99 euro. (AS)



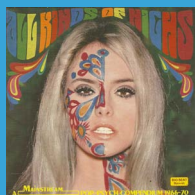
LIVE ON STAGE



FEIST



ACERECORDS



All Kinds Of Highs: A Mainstream Pop-Psych Compendium 1966-1970
Het Amerikaanse label Mainstream had een reputatie opgebouwd met serieuze jazz en lucratieve filmmuziek, toen eigenaar Bob Shad een woeste poging deed om aan te haken bij de heersende psychedelische mode en overall in de VS de vreemdste bandjes een plaat liet maken. Alleen The Amboy Dukes en Big Brother & The Holding Company zijn ons bijgebleven, groepen als The Bohemian Vendetta en The Growing Concern verdwenen in de vergetelheid. Op deze twee schijven staan in totaal 52 tracks, bij elkaar vormen ze een staalkaart van rijp en groen dat tussen 1966 en 1970 naar de elektrische gitaar greep. Fuzzboxen, hammondorgels, vreemde teksten; het zit er allemaal in, met Nature's Children van The Tangerine Zoo, dat op een Nuggets had kunnen staan, als helemaal te wow voorbeeld.

Mijn persoonlijke favoriet is The Orient Express, een combinatie van psychedelische pop en Perzische percussie. Zoiets verzin je niet. Het fijne boekje geeft niet alleen veel achtergrondinformatie; er staan ook afbeeldingen in van hoezen en die zijn, hoe kan het ook anders, helemaal far out. (EdW)



The Spinners - Truly Yours: Their First Motown Album With Bonus Tracks 1963-1967
The Spinners zijn vooral bekend van hun Atlanta-werk uit de jaren zeventig. Zeker hier in Europa, waar ze onder de naam Detroit Spinners opereerden. De groep zat een decennium eerder nog bij Motown. In de schaduw van de grote vocale soulacts ontwikkelden The Spinners zich tot solide groep. We horen dat goed op deze Kent-heruitgave van hun enige Motown-album. Inclusief interessante bonustracks. (WjvE)

Roots

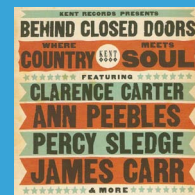
CHATHAM COUNTY LINE Sight & Sound (CD+DVD)

Het vieraal uit North Carolina is een typisch voorbeeld van een band die live het beste uit de verf komt. Al zijn alle vijf studioalbums van hen de moeite waard, er gaat niks boven het meemaken van een van hun optredens. Een logische keuze om dan een live-plaat uit te brengen en dit niet zonder toevoeging van een dvd. In combinatie met een selectie van hun fraaiste liedjes, komt het samenspel en de harmonieuze vocalen, gesitueerd rondom slechts een enkele microfoon, goed tot haar recht. Stemmige songs als By The Riverside, Route 23 en The Carolinian worden afgewisseld met instrumentale hoogstandjes als Gunfight In Durango en Clear Blue Sky, of een potentiële meezingers als Let It Rock. Sight & Sound is hiermee gemakkelijk een standaardwerk te noemen in de hedendaagse bluegrass. (CO)

OMAR & THE HOWLERS I'm Gone

Het is geinig om te horen hoe muzikanten wanneer ze ouder worden en bepaalde jubileadata bereiken, geneigd zijn terug te keren naar hun roots. In het geval van Omar Kent Dykes is dat, voor zijn vijftigjarige bestaan als muzikant, de oude blues en vooral rockabilly en rock 'n' roll. Op zijn eerste album sinds 2004 met de Howlers, na een aantal goed ontvangen samenwerkingsplaten met mensen als Jimmy Vaughan, gaat Omar in elf originele songs en één cover langs alle plekken van zijn muzikale opvoeding, zoals Chicago, Memphis en de Delta. Met zijn maten die al sinds de jaren tachtig met hem spelen – drummer Mike Buck, bassist Ronnie James, gitaristen Casper Rawls en Derek O'Brien – laat Omar horen dat hij het plezier nog steeds niet verloren heeft en makkelijk nog vijftig jaar mee kan. (AdW)

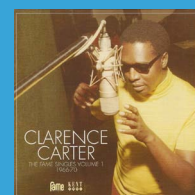
ACERECORDS



Behind Closed Doors - Where Country Meets Soul
Vele verzamelaars gingen deze voor, maar zoals meestal verslaat Ace de competitie op alle fronten. Want ook hier is de samenstelling voorbeeldig, het boekwerk uitmuntend en de muziek uiterst fraai. Waar country en soul elkaar onverwachts weten te bestuiven en tot een bijzonder resultaat komen; hoogtepunten van Aaron Neville die George Jones' The Grand Tour naar grote hoogtes zingt, Solomon Burke met Jim Reeves' He'll Have To Go, Al Green met een Hank Williams nummer en de onvolprezen James Carr met Life Turned Her That Way (Little Jimmy Dickens) – alle 23 tracks zijn raak. (BD)



The Detroit Funk Vaults
Producer/sessiemuzikant Dave Hamilton vergaarde vanaf eind jaren zestig faam binnen het experimentele funkircuit. In zijn studio in Detroit ontwikkelde hij een soort rauwe lo-fi funk, die tegelijkertijd soulvol klinkt en ruimte biedt aan psychedelische invloeden. De meeste opnamen (11 van de 22) op deze Ace-compilatie verschenen nog niet eerder op cd en geven een fraaie dwarsdoorsnede van zijn producties tussen 1968 en 1979. (WjvE)



Clarence Carter - The Fame Singles Volume 1 1966-1970
In Ace's prachtige Fame Studio-serie is het nu de beurt aan Clarence Carter. De blinde zanger is gespecialiseerd in de betere overspel ballad, getuige zijn doorbraakhit Slip Away en de legendarische uitvoering van James Carr's Dark End Of The Street. En wie dan nog niet gewaarschuwd is, luistert naar Backdoor Santa, het

bewijs dat Carter een fantastische soulzanger is, die je echter nooit alleen met je vrouw moet laten. (JvR)



Have Mercy! The Songs Of Don Covay
Hoewel hij ze zelf ook opnam, zijn de liedjes van Don Covay vrijwel zonder uitzondering bekender in uitvoering van anderen. Zijn Chain Of Fools werd bijvoorbeeld een klassieker in de uitvoering van Aretha Franklin. Op Have Mercy! zijn deze en 25 andere liedjes van Don Covay verzameld, uitgevoerd door grootheden als Wilson Pickett, Solomon Burke, Little Richard, Ben E. King, Gladys Knight en Etta James. Veel soul dus, maar ook vroege rock 'n' roll en rhythm 'n' blues. Jammer dat zijn bekendste fans, de Rolling Stones (Mercy Mercy), ontbreken, maar dat neemt niet weg dat dit een zeer fraaie collectie is, net zo veelzijdig als Don Covay zelf. (MvR)



Etta James - Queen Of Soul
Derde studio-lp die Chess-sublabel Argo uitbracht van Etta James, een collectie liedjes die ze de voorgaande jaren had opgenomen en op singles uitgebracht. Indertijd grotendeels over het hoofd gezien, dus deze fraaie heruitgave is late gerechtigheid. Zeer gevarieerd, maar merendeels dampende soul waarin veel rhythm & blues meekreunt, zodat er toch nog een rauw randje aan de werkelijk messcherpe stereoproductie zit. James zelf is in vorm en legt haar ziel en zaligheid in de groeven, met als overtuigende uitsmijter van het originele tental het stampende, door woeste toeters opgevrolijkte Mellow Fellow. Daarna volgen op deze reissue nog eens dertien bonustracks, die naadloos aansluiten op het voorafgaande. (EdW)

LUISTER TRIP



DAYNA KURTZ

secret canon vol. 1



DAYNA KURTZ

Secret Canon Vol. 1

(Orchards/Tone)

It's the singer, not the song, of was het nou andersom? Vraag dat maar eens aan Arnold Rypens, en nu we toch bij onze favoriete Belg verzeild zijn geraakt kunnen we even blijven hangen in onze nuttige en aangename zoektocht naar de herkomst van dit wel heel speciale standaardrepertoire, dat Hollands publiekslieveling Kurtz (type bekender in den vreemde dan in thuisland) ons met smaak voorschotelt op Secret Canon Vol. 1. Met de van haar bekende dynamische vocale behendigheid, ergens tussen ruig (vaak) en poeslief (soms) met een duchtig onbetrouwbaar combootje op de achtergrond schuifelend. Dat Vol.1 vinden wij alvast veelbelovend klinken! (AJ)

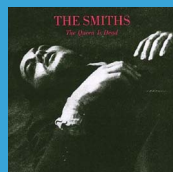
VARIOUS

Bluegrass (Putamayo)

Met de zorgvuldigheid die al jaren hun handelsmerk is, presenteert Putamayo met deze compacte verzamelaar een staalkaart van het bluegrassgenre. Bluegrass, ook wel bekend als 'de jazz van de country music' en vernoemd naar 'Bluegrass State' Kentucky, ontstond eind jaren dertig van de vorige eeuw en kreeg dankzij het succes van de film O Brother, Where Art Thou? (2000) een enorme schare nieuwe fans. Op dit album horen we uitsluitend recente opnamen van grote namen als Alison Krauss, Jerry Garcia en Sam Bush, terwijl grondleggers als Bill Monroe and His Blue Grass Boys, Earl Scruggs en Lester Flatt ontbreken. Ideeetje voor een vervolgalbum? (JD)

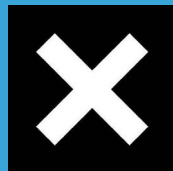
AREND VAN MAAREN (VELVET MUSIC BRED)

Wat zijn momenteel jouw drie essentiële platen en wat maakt ze zo uniek?



The Smiths - The Queen Is Dead

Daar hoeft ik verder weinig aan toe te voegen behalve misschien het cliché dat deze plaat in elke collectie thuis hoort.



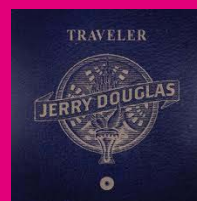
The XX - The XX

Grijs gedraaid, al drie jaar lang, heerlijke depressieve maar toch optimistische muziek die doet uitzien naar hun nieuwe cd die op 7 september eindelijk uit komt



Various Artists - Late Night Tales: Music For Pleasure

Weer een geweldig deel onder de Rolls Royce van compilaties, dit keer door iemand van Groove Armada samengesteld. Vol met klassieke soulvolle tracks uit 70's en 80's waardoor ik nu zelfs een nummer van Toto in mijn collectie heb (Georgy Porgy) maar ook prachtige nummers van Hall & Oates, Bread, Steve Miller, Boz Scaggs, Player, etc.

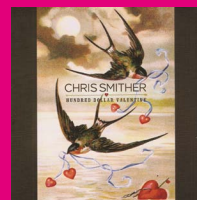


JERRY DOUGLAS

Traveller

(Entertainment One/Suburban)

Onlangs was hij weer eens in ons land, als lid van de band van Alison Krauss, voor een prachtig optreden in Carré. Jerry Douglas, de meester van de dobro, is een bescheiden man, maar staat in hoog aanzien onder zijn collega's. Die stonden dan ook te trappelen om mee te mogen spelen op 's mans nieuwe album, Traveller. Dat maakt dit album ook meteen tot zijn meest toegankelijke tot nu toe. Zijn virtuositeit, hoe indrukwekkend ook, wilde hem nog wel eens in de weg zitten. Nu wordt de variatie gewaarborgd door een stoet van gasten, waaronder Dr. John, Alison Krauss, Keb' Mo en Eric Clapton. Die laatste twee zijn te horen in de spetterende New Orleans-klassieker High Blood Pressure. Onbetwist hoogtepunt is echter een uitvoering van The Boxer, met Paul Simon én Mumford & Sons. Hoewel, de soulvolle medley van Paul Simon's American Tune en Chick Corea's Spain laat wel verschrikkelijk mooi horen wat een fantastische gitarist Jerry is. Je raakt betoverd door de warme emotionele klank van de dobro en de genialiteit van Douglas' spel. (JvdB)



CHRIS SMITHER

Hundred Dollar Valentine

(Signature Sound/Munich)

Hoewel een onafgebroken hooggewaardeerd hardcore troubadour sinds begin jaren zeventig, zijn op Hundred Dollar Valentine, Smither's welgeteld twaalfde album, voor het eerst alle liedjes van eigen makelij, maar niet onbekend. Zo (her)kennen we de verborgen laatste track als Rosalie, waarin Smither inderdaad ergens declameert dat dit 35 of 40 jaar oud is. I Feel The Same, dat we kennen van Bonnie Raitt, tevens Smither's bekendste pleitbezorger, en Every Mother's Son stonden eerder op Don't It Drag On (1972) en daar hebben we alweer een kwaliteit te pakken: het steeds opfrissen van zijn in wezen authentieke en tijdloze aanpak, die nog altijd stoelt op de countryblues van zijn held Mississippi John Hurt. Weldra misschien nog hoger in de Mania Top 30? (AJ)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
T
J
E
S

LIVE ON STAGE



THE XX



BEGGARS

Jazz & Fusion

ABC&D OF BOOGIEWOOGIE

Live In Paris

Opricht in 2009 maakte deze band al snel faam met hun traditionele versie van boogiewoogie. Het zijn dan ook niet de minsten die in de ABC & D Of Boogie Woogie zitten: de A is voor Axel Zwingenberger, de B voor Ben Waters, de C is van Charlie Watts en de D is van Dave Green. Deze live-plaat is tevens het debuut voor de band vol veteranen en is een mix van originals, improvisaties en natuurlijk de echte standards uit de boogiewoogie. (Red)

BLAZIN' QUARTET

Jalkan Bazz

Blazin' Quartet is een project dat ontstond op het conservatorium van Amsterdam in 2008. De Bosnische drummer en componist Srdjan Ivanovic vroeg Bulgaarse bassist Ivanov en Zweedse trombonist Rorby. Ze mixen volksmuziek van de Balkan met jazz op dit tweede album. In voor wat aparts vroegen ze dj Zlatko Barackskai en gitarist Rambo Amadeus was enthousiast en wilde produceren. Fijn album van een groep die vele prijzen won. Niet voor niks. (EMu)



CHRISTIAN SCOTT

Christian Atunde Adjuah

(Universal)

Met Yesterday You Said Tomorrow vestigde trompetspeler, componist, producer en bandleider Christian Scott zijn naam in de jazzwereld. Het leverde hem een Edison op en de verwachtingen

voor zijn nieuwe plaat zijn onder liefhebbers dan ook hoog gespannen. Met maar liefst 23 tracks is deze dubbel-cd dan ook een overvloed aan nieuwe ideeën en geluiden. Deze tour de force is ambitieus en soms wat overdonderend, maar het is wel een album dat vele draaibeurten blijft boeien en het laat Scott derhalve als een van de meest vernieuwende artiesten in het genre horen. (Red)



CASSANDRA WILSON

Another Country

(Entertainment One/Suburban)

Deze zangeres maakt graag uitstapjes buiten het vastomlijnde jazzkader. Op dit album werkt Cassandra samen met de Italiaanse jazzgitarist en producer Fabrizio Sotti met wie ze in 2002 Glamoured

opnam. De titel van het album is dan ook mede een verwijzing naar Italië, waar een belangrijk deel van de opnamen plaatsvond. Haar liefde voor Italië verklaart ook de twee uitvoeringen van O Sole Mio (gezongen in bepaald niet vlekkeloos Italiaans), een vreemde eend in de bijt op wat voor de rest een zeer mooi en sfeervol folk/jazz/bluesalbum is. Sotti en Wilson schreven de meeste nummers zelf en leveren met Another Country een intiem en romantisch album af, met een hoofdrol voor de gitaar. Voor Cassandra is het tevens een liefdesverklaring aan haar favoriete instrument. De instrumentaaltjes die Sotti bijdraagt sluiten dan ook naadloos aan op de nummers die Cassandra zingt met haar bijzonder timbre. (JvdB)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

BENJAMIN HERMAN

Deal

(Dox)

Dat Herman's muziekiefhebberij een duizelingwekkende kennis heeft opgeleverd die hij maar wat graag met ons deelt is elke maandagavond tussen 1900 en 2100uur op Radio 6 te horen. En dat 's lands enige echte opvolger van Piet Noordijk dat allemaal ook nog muzikaal kan vertalen naar beeldbegeleidende sfeerklanken via zijn toversaxofoon: groen van jaloezie als we er alleen al aan denken. Enter filmregisseur Eddy 'Simon' Terstall, die via sympathieke wegen grote filantropische projecten uit de grond stampt waar uiteindelijk iedereen wat aan heeft. De immer goed geklede Herman zette dan ook eigen middelen in nadat het script inspiratie opleverde. De grootse aanpak verradt dat dit niet weinig was. Vijftienkoppige strijkerspartijen van The City Of Prague Philharmonic Orchestra en vriendendiensten van New

Cool Collective's Willem Friede (dirigent, mellotron) en Joost Kroon (drums), bassist Manual Hugas (Liquid Spirits), Jesse van Ruller en Carlo de Wijs leveren samen een optelsom op ergens tussen Turks Fruit en Tarantino. (A)

RETURN TO FOREVER

Mothership Returns

Na het succes van de RTF-reünie in 2008 vond pianist Chick Corea het vorig jaar hoog tijd voor een herhaling. Nu met gitarist Frank Gambale in plaats van Al DiMeola, en violist Jean-Luc Ponty. De live-dubbel-cd van deze tour laat een groep horen die tegelijkertijd meer ontspannen én hechter klinkt. Hoogtepunten noemen is ondoenlijk, maar de fans zullen in hun nopjes zijn omdat ditmaal ook twee nummers van het legendarische album Hymn Of The Seventh Galaxy worden gespeeld. (JvdB)

Dance

DIPLO

Express Yourself EP

Het leek Diplo (Major Lazer) tijd om een bescheiden opvolger te maken voor zijn in 2004 verschenen solo-album Florida. En zoals we de man kennen, mag je dan een versmelting van vele stijlen verwachten. De zes tracks op Express Yourself vliegen dan bijvoorbeeld ook van 'reguliere' EDM naar Dance Hall (met behulp van Elephant Man), terwijl (uiteraard) ook dubstep niet vergeten wordt. En dat alles met behulp van enkele interessante namen. (NA)

VARIOUS

This Ain't Chicago 1987-1991

25 jaar geleden maakte acid house de oversteek vanuit Chicago naar toonaangevende clubs in Londen en later ook Manchester. Al snel gingen ook Britse dj's aan de slag met deze nieuwe en opwindende muziekstijl, waardoor Europa zijn eigen housescene kreeg. Een van de pioniers van toen, producer-dj Richard Sen, is nu de catacomben ingedoken om een overzicht samen te stellen van deze periode. Een echte insider dus, en dat zie je terug aan zijn keuzes. Want Sen focust niet zozeer op vroege commerciële housesuccessen, maar selecteerde juist lastig te krijgen tracks van obscure en bijna vergeten labels. De ondertitel van deze 23 tracks tellende compilatie luidt niet voor niets: The Underground Sound of UK House & Acid 1987-1991. Je hoort heel goed welke spannende veranderingen er destijds in de lucht hingen binnen de dancewereld. Een mooi tijdsdocument, vol met nummers die nog altijd super klinken. (WJvE)



TOM 'GROOVE ARMADA' FIINDLAY

Late Night Tales – Music For Pleasure

(News/PIAS)

Late Night Tales maakt even een pas op de plaats en komt met een door Tom Findlay van Groove Armada gemaakte selectie voor deze speciale Music For Pleasure. Na een eerdere Late Night Tales van Groove Armada bleek dat hun selectie perfect was op bijvoorbeeld een lome zomeravond of een koude winteravond bij het haardvuur. Ook nu weer de lekkerste soulvolle pop muziek van de jaren zeventig en begin tachtig. Met Robert Palmer, E.L.O., Steve Miller Band en Doobie Brothers is het net alsof de zon schijnt en het leven een stuk relaxter gaat. Laat de zomer maar komen, deze cd gaat op repeat. (JvH)



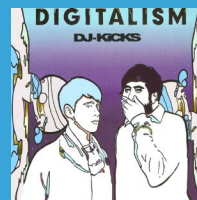
KRAAK & SMAAK

Mixed Feelings

(Jalapeno/PIAS)

Electro, funk, disco, pop, noem het maar op. Deze heren weten er altijd wat origineels van te maken. Vorig jaar verscheen hun derde en meest evenwichtige studioalbum tot nu toe, Electric Hustle, met daarop vocale bijdragen van o.a. Janne Schra (Room Eleven), John Turrell (Smoove & Turrell), MC Sebastian, soullegende Lee Fields en nieuwe aanwist Lex Empress. Het is zomer en dus hoog tijd voor een tweede remixalbum moet dit Leidse trio gedacht hebben. Mixed Feelings is een verzameling van nieuwe tracks, remixes van Electric Hustle en het betere remixwerk voor anderen. Deze combinatie resulteert in een waar dansbaar feestpakket waarin enerzijds de typische Kraak & Smaak-sound in een nieuw jasje gestoken wordt met remixes van Max Sedgley, Lovebirds, Psychemagik en Solumun. En de heren zelf hun remixen van Moby, labelgenoten Smoove & Turrell en Sander Kleinenberg presenteren. (GH)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
T
J
E
S



DIGITALISM

DJ Kicks

(IK7/V2)

De 41e DJ Kicks-cd is er een van het Hamburgse Duo Digitalism en loopt over met verschillende genres binnen de dance; van electrorock, synthpop, via new wave, trance, techno naar discopunk and popglamour. Naast zes exclusieve tracks en twee nog nooit eerder uitgebrachte remixen en met de hotste tracks van de afgelopen tien jaar van o.a. Optimo, Alex Gopher, WhoMadeWho The Rapture en Vitalic is de mix van Digitalism voor DJ Kicks weer een schot in de roos. Op vinyl zijn de exclusieve tracks in volle glorie te beluisteren en is het net een nieuw Digitalism-album. (JvH)



MODESELEKTOR PRESENTS

Modeselektion Vol. 02

(News/PIAS)

Ruim vijftien jaar timmert Modeselektor aan de weg met beats die de grenzen verleggen en de aandacht trekken van lieden als Thom Yorke, die groot fan is van het Duitse duo. Ook Maximo Park en geestverwanten Apparat en Siriusmo werkten reeds samen met Gernot Bronsert en Sebastian Szary. Twee jaar gelden verscheen de eerste editie van Modeselektion met rake tracks van onder meer Feadz en SBTRKT. Op volume twee gaan de heren verder de diepte in met producties van Mouse On Mars en Clark. Deze complexere elektronica blijkt prima samen te gaan met de dubtechno van Monolake en de hiphopbeats van Prefuse 73. Ook onze eigen Martyn komt langs in de spannende, ietwat donkere mix die zeer zeker geschikt is voor een verantwoord elektronisch muziekfeestje. (BP)



S
T
A
P
E
L
P
L
A
T
J
E
S

Hiphop & Soul

NAS

Life Is Good

Na Distant Relatives dat Nas opnam met Damian 'Gong' Marley werd het opnieuw tijd voor een echt hiphopalbum: Life Is Good. De scheiding van zijn vrouw Kelis ligt nog vers in ons geheugen en is een ware inspiratiebron op dit album. Sowieso geeft de New Yorkse rapper meer dan voorheen een inkijkje in zijn privéleven. Ondanks sterke gastbijdragen van Amy Winehouse, Rick Ross en Mary J. Blige, blijft het Nas zelf die alle aandacht naar zich toe weet te trekken. (ED)

PHARCYDE

Bizarre Ride II The Pharcyde

Twintig jaar na de oorspronkelijke release is The Pharcyde's debuutalbum Bizarre Ride II The Pharcyde opnieuw uitgebracht door Delicious Vinyl, als een prachtig boxje met daarin drie cd's. Op een basis van lekkere jazz- en soulsamples van producer J-Swift is het nog altijd genieten van de relaxte raps van Booty Brown, Fatlip, Imani en Slimkid3. Naast het reguliere album, een regelrechte West Coast classic, bevat het twee extra schijfjes met veel instrumentals, remixen en b-sides. (ED)

LIVE ON STAGE



KASABIAN



[PIAS] HOLLAND



CYPRESS HILL & RUSKO

Cypress & Rusko

(Coop/V2)

Twee zwaargewichten gaan de strijd met elkaar aan. Na hun flirt met rock, gaat de legendarische hiphopgroep Cypress Hill nu het experiment aan met dubstep. De crew heeft daarvoor een super collab gedaan met dubstepzwaargewicht Rusko. Het resultaat is moddervette dubstep, gecombineerd met de vlamme raps en het karakteristieke geluid van Cypress Hill. Sterke, rauwe tracks, met goede hooks en grimmige beats. Met titels als Roll It, Light It blijft Cypress Hill ook lekker bij de leest. Bijdragen zijn er van Damian Marley en drummer Travis Barker. Jammer dat deze ep uit slechts vijf nummers bestaat, want een volledig album met dit materiaal is goud. Het beste van twee werelden. (JVo)



DIO

Benjamin Braafs Festival

(Topnotch/Universal)

Benjamin Braafs Festival, het nieuwe album van Dio, is de opvolger van het succesvolle debuutalbum Rock 'n Roll. Op de tweede single Ze

Houdt Van Me, is een opvallende rol voor actrice en zangeres Hadewych Minis. Er staan niet veel features op het album, vertelt Dio. Eigenlijk alleen met Hadewych, Sef en Willem van The Opposites. Dat betekent niet dat Dio zijn album moederziel alleen bij elkaar heeft zitten pennen. De hulp zat aan de achterkant. Waar Dio op zijn debuut nog samenwerkte met verschillende producers, werden nu alle tracks ingeblikt door Joris Titawano SirOJ. Dio werkte in het verleden ook al met de producer, onder meer op SirOJ's eigen album Goed Ontmoet. Ook een andere oude bekende keert terug: Tjeerd Bomhof van Voicst. Ook met hem werkte Dio op zijn debuut al samen. (3voor12)



S
T
A
P
E
L
P
L
A
T
J
E
S

FABERYAYO

Coco

Faberyayo, bracht die eerder dit jaar ook al niet een plaat uit met LeLe? Klopt, maar blijkbaar had de rapper van De Jeugd Van Tegenwoordig nog meer op plank liggen, want slechts vier maanden later brengt hij onder zijn eigen naam al weer Coco uit. De aanpak is

beduidend anders, meer richting soft pop en yacht rock. Zelfs met letterlijke verwijzingen naar gladde iconen als Michael McDonald en Christopher Cross, maar ook muzikaal zijn er knipogen naar de pastelpop uit de jaren tachtig. En als dat ook nog eens allemaal feilloos uitgevoerd wordt, kun je niet anders dan concluderen dat dit een heerlijke zomerplaat is geworden. (MKo)

Reggae

EVERTON BLENDER

Higher Heights Revolution

Zanger Everton Blender is wat je noemt een laatbloei. Geboren in 1956, maar pas begin jaren tachtig aan de muzikale bak, en daarna snel weer in de vergetelheid verdwenen. Pas een kleine jaar of vijftien later kwam hij terug met een handvol hits, met als belangrijkste Blend Dem. Daarna hoorden we weinig meer van Blender, en dat kwam weer doordat hij hard werkte aan deze schijf, met een fraai afwisselende collectie dancehall rootstunes. Die nam hij deels op met traditionele muzikanten, op een ander deel heersen de doosjes. Veel maakt het niet uit, de sfeer is en blijft mellow en swingend, terwijl Blender gedreven croont over meisjes en maatschappelijke onderwerpen ('education over bling bling'). (EdW)

ADRIAN SHERWOOD

Survival & Resistance

Wayne Coyne (Flaming Lips) antwoordde ooit op de vraag welk instrument hij speelde 'recording studio' en dat geld minstens zo zeker voor Sherwood, die met een wel zeer diverse loopbaan vanaf begin jaren tachtig al met Survival & Resistance toch pas aan zijn derde eigen cd toe komt, die vanzelfsprekend weer een uitmuntende klinkende showcase is van de zijn nieuwste sonische

vondsten en studiogadgets maar verder gelukkig vrij vertrouwd klinkt. De volgorde en het (dub)ritme daarvan zijn wel weer volstrekt uniek en laten zien dat ook Sherwood één van die tastbare bewijzen is dat men van popmuziek maken jong van geest blijft. Onlangs op het podium in België met Lee 'Scratch' & Omar Perry featuring Adrian Sherwood & The Home Grown Band. Haha, The Home Grown Band! Nog steeds dus!(AJ)

VARIOUS

Studio One Sound

Deel zoveel in de reeks met gele slipcases die de muzikale erfenis van de legendarische Studio One blootlegt. De stapel prachtplaten is inmiddels behoorlijk, maar het einde is nog lang niet in zicht. Bij Soul Jazz Records lijken ze ook wat moedeloos te worden, want waar vorige delen nog een verbindend thema hadden, vrouwen bijvoorbeeld, is dit gewoon het geluid. Dat is nogal divers, en gaat van ska en rocksteady tot de met syndrums opgevolgde enige Studio One-opname die meesterpercussionist Ras Michael met zijn Sons Of Negus uitbracht. Als we een track uit moeten kiezen die dat geluid het beste laat horen, dan is dat Live Up To Your Name van Prince Limcoln, een single die in 1972 uitkwam op het Jamaicaanse Bongo-label. (EdW)



JIMMY CLIFF

Rebirth

(Universal)

In de jaren zestig tot en met tachtig was Jimmy Cliff naast Bob Marley de grootste ster van het eiland Jamaica. Cliff verkocht maar liefst 25 miljoen platen en scoorde grote hits als The Harder They Come (en speelde in de gelijknamige film de hoofdrol), de tranentrekker Many Rivers To Cross en wat gladder werk als Reggae Nights en Wild World. Gezien zijn leeftijd is het niet gek dat we de laatste jaren niet veel meer van de man horen, maar een optreden in Later van Jools Holland bewees onlangs dat hij nog steeds de sterren van de hemel zingt. Dat vond ook Tim Armstrong van Rancid – een wel heel verrassende fan – en hij produceerde dan ook de nieuwe plaat van Cliff, treffend Rebirth getiteld. Het album bevat een paar opvallende covers, zo is The Guns Of Brixton van The Clash eindelijk voorzien van een sterke zangpartij (sorry, Paul Simonon) en is er zelfs een nummer van Rancid te horen. De productie van Armstrong laat horen dat hij een liefhebber is van de authentieke skasound en dat maakt van Rebirth een plaat die zowel het verleden eert als met beide benen in de huidige tijd staat. (Red)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
T
J
E

World

CICHA LIBRE

Canibalismo

Fransman Olivier Conan werd na een reis naar Peru gegrepen door de lokale chicha. Colombiaanse cumbia verspreidde zich door Zuid-Amerika en in Peru werd het chicha, toen het mengde met lokale muziek. Hij begon met verzamelen van oude platen en startte zijn eigen Chicha Libre, gebaseerd in Brooklyn bestaande uit twee Fransen, twee Amerikanen, een Venezolaan en een Mexicaanse. Het debuutalbum verscheen 2009 en de band is weer verder op deze tweede. Surfende gitaren en krakkemikkige toetsen met typische latinpercussie vormen aanstekelijk en apart mengsel. Chicha is ook een drank van de Inca's. Samen met dit heerlijke album een dodelijke combinatie. (EMu)

TOUMANI DIABATE & ARNALDO ANTUNES

A Curva Da Cintura

Malinees koralegende Toumani Diabaté, de Braziliaanse poëet Arnaldo Antunes en gitaarheld Edgard Scandurra hebben hun krachten gebundeld om een nieuw album

te maken. A Curva Da Cintura startte in 2010 tijdens het Braziliaanse festival Back2Black waar Diabaté samen met Antunes en Scandurra in Rio optrad. Het bleek het begin van een unieke samenwerking. Een jaar later nodigde Toumani Diabaté Antunes en Scandurra uit om naar Mali te komen om met hem opnames te maken. Als een van de meest invloedrijke Afrikaanse muzikanten van de 21e eeuw heeft Toumani Diabaté geen verdere introductie nodig. Arnaldo Antunes is een legendarische Paulistina (inwoner van Sao-Paulo) die met zijn band Titãs gedurende de jaren tachtig tot een van de populairste en invloedrijkste rockartiesten uitgroeide. Het is Arnaldo's omarming van de popmuziek en hoe hij deze linkte aan de avant-garde die hem de held van het bruisende Sao Paulo maakte en hem in status een soort van David Byrne van Sao Paulo maakte. Edgard Scandurra is een Paulistina gitarist, componist en zanger die ondermeer de oprichter van Ira! was, een de meest fameuze Braziliaanse rockgroepen. (Red)



MISIA

Senhora Da Noite

(L' Autre Distribution/T2)

Fadozangeres Misia debuteerde twintig jaar geleden met een redelijk traditioneel album, maar zocht daarna vaak het experiment om nieuwe elementen toe te voegen aan deze emotionele stijl. Op Senhora Da Noite

keert ze terug naar een meer traditionele sound, waarbij ze dit keer vooral een ode brengt aan de rol van de vrouw in de fado. Muziek en teksten zijn allemaal afkomstig van vrouwelijke schrijvers, dichters en natuurlijk fadistas, waaronder een aantal eigen teksten. Het gebruik van accordeon, piano en viool is wellicht puristisch gezien geen onderdeel van de fadotraditie, maar sluit wel naadloos aan bij de voordracht van Misia, die duidelijk hartstochtelijk bij haar heldinnen betrokken is. De ode aan de koningin Amalia Rodrigues kan natuurlijk niet uitblijven en Rapsodia Amalia sluit dit voortreffelijke album dan ook in stijl af. (Jvr)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
T
J
E
S

ZANI DIABATE & LES HERITIERS

Tientalaw

Tientalaw bevat de laatste opnames van Zani Diabate, de gitarist van de Super Diab Band. De opnames vonden plaats in Parijs, vlak voor hij op 63-jarige leeftijd in januari 2011 bezweek aan een hartaanval – met de gitaar in de hand! Diabate had net met zijn eigen zoon en de zonen van Alou Fane en Fiani Sangare Les Heritiers opgericht. Met dit album geeft hij dan ook de fakkel door aan een jongere generatie. Het album bevat zowel prachtige akoestische muziek als elektrische afropop en is een fraai afscheid van een groot muzikant. (Red)



LES RAMONEURS DE MENHIRS

Amzer An Dispac'h!

Deze Keltische punkgroep uit Bretagne brengt met Amzer An Dispac'h! hun tweede album

uit. Met o.a. gitarist Loran (van de groep Berurier Noir) en topinstrumentalisten op de traditionele Keltische instrumenten is kwaliteit gegarandeerd. Elk nummer staat strak overeind en de energie spat van de plaat af. Een uitstekende plaat waarop deze band hun eigen gang gaat, niet de 'volgende Dropkick Murphy's' wil zijn en een passant Sarkozy dringend verzoekt op te stappen. (SMVE)

ONDATROPICA

Ondatropica

Colombia is als een muzikale fruitschaal en na Cuba en Brazilië de belangrijkste kweekvijver van Latijns-Amerikaanse muziek. Het Britse Soundway-label in de persoon van dj en kenner Will Quantic Holland, brengt in navolging van World Circuit, die met de Buena Vista Social Club een wereldpubliek wist te bereiken, een ode aan de cumbia, de porro en de champeta van weleer. Mario Galeano van de moderne cumbiagroep Frente Cumbiero ging op zoek naar oude meesters en jonge talenten van nu om gezamenlijk de Colombiaanse muziek te herdefiniëren. Het is een dampende pot hete saus geworden met alle bekende stijlenmerken, maar ook verfrissende limoentjes van nu. Fruko is van de partij, alsmede de Colombiaanse Ibrahim Ferrer: Michi Sarmiento, maar ook rapster Ana Tijoux en human beatboxer El Chongo. De nieuwere psychedelische cumbiavariant, genaamd chicha, is vertegenwoordigd

met het nummer Punkero Sonidero en I Ron Man is een erg leuke novelty, vrij naar Black Sabbath! De plaat werd geheel analoog opgenomen is de beroemde studio's van Discos Fuentes. Een niet te missen feest voor iedere liefhebber van Latijns-Amerikaanse muziek! (RV)

JANKA NABAY & THE BUBU GANG

En Yay Sah

Ahmed Janka Nabay werd geboren in Sierra Leone, maar verhuisde door de burgeroorlog. In Philadelphia vond hij muzikanten die zijn unieke muziek wilden uitvoeren. Bubu is traditionele muziek, waarvan de oorsprong vijfhonderd jaar teruggaat. Nabay schiep een hoogst origineel geluid, waarin hij psychedelische muziek uit de jaren zeventig koppelde aan bubu. Na een ep raakte David Byrne geïnteresseerd en wilde ze op zijn Luaka Bop-label. Als je dit album hoort, weet je waarom, fris, origineel en ongelooflijk dansbaar. Erg leuk album van artiest waar we veel van gaan horen. (EMu)

SOFRITO

International Sound Clash

In navolging van het succes van de eerste Sofrito/Strut coproductie Sofrita Tropical Discoteque, hebben dj's Hugo Mendez en Frankie Francis een nieuwe selectie gemaakt van oude en nieuwe dansmuziek uit Afrika, Zuid-Amerika en het Caribisch gebied. De vele pareltjes op dit album komen weliswaar uit uiteenlopende landen als Trinidad, Colombia, Dominica, Congo en Kameroen, maar hebben gemeen dat je er absoluut niet stil bij kunt blijven zitten. Deze compilatie is de perfecte dansmix voor deze zomer, en doet je beslist al die eindeloze regenbuien vergeten. (JvdB)

VARIOUS

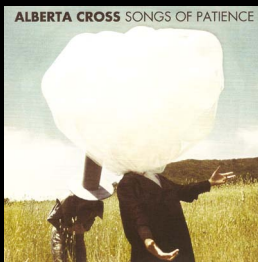
Songs For Desert Refugees

Er is nogal wat aan de hand in de streken waar de Touaregs wonen, waardoor een flinke stroom vluchtelingen om hulp moet vragen. Reden voor de grote Touareg-bands van dit moment de handen ineen te slaan voor deze fraaie compilatie, met zeldzaam werk van Tamikrest, Terakaft en de kroonprins van het genre Bombino. Uiteraard ontbreekt het machtige Tinariwen niet, met een outtake van Aman Iman. Een goed doel en een mooi overzicht van een van de mooiste genres van dit moment. (Jvr)

LUISTER TRIPS



ALBERTA CROSS
Songs Of Patience



LINNEA OLSSON
Ah!



DIRTY PROJECTORS
Swing Lo Magellan



PHANTOM LIMB
The Pines



NATALIE DUNCAN
Devil In Me



PURITY RING
Shrines



GASLIGHT ANTHEM
Handwritten



YEASAYER
Fragrant World



FRANK OCEAN
Channel Orange



DAYNA KURTZ
Secret Canon Vol. 1



Heavy

BURY TOMORROW

The Union Of Crowns

The Union Of The Crowns heet het splinternieuwe album van Bury Tomorrow uit Engeland. Uitgebracht door Nuclear Blast dus je kan er op aan dat het kwalitatief wel in orde is. Zo ook deze. In veertien nummers beukt de band zich dwars door het album. Geen midtempo of trage nummers, geen uitschieters, maar alles gaat als een speer voorbij. Weinig opzienbarende harde metal met zowel grunts als melodieuze refreintjes, maar voor de liefhebbers zeer fijn album. (MW)

THE DARKNESS

Hot Cakes

The Darkness werd opgericht in 2000 door Britse broers Justin en Dan Hawkins. Beiden spelen gitaar en ze vinden een bassist en drummer. Meteen zo gewild, dat moeiteloos optredens volgen. Tegen de trends spelen ze glamrock, verwijzend naar Queen, door zanger Justin. Twee albums, hits en prijzen volgen. Justin kickt af en stapt op in 2006. De band stopt, maar sterke geruchten over reünie. Die komt 2011. En heerlijk nieuw album. Welkom terug. (EMu)

ADRESSEN

CONCERTO

Utrechtstraat 52-60
1017VP Amsterdam
020 6235228
pop@concerto.nu

De Meent 116
3037 JS Rotterdam
010-4139175
rotterdam@platomania.nl

PLATO TO GO – GIGANT

Nieuwstraat 377
7311 BR Apeldoorn

Voorstraat 35
3512 AJ Utrecht
030-2310826
utrecht@platomania.nl
www.platomania.nl

PRAAMSTRA

Keizerstraat 2
7411 HG Deventer
praamstra@platomania.nl

KROESE

Rijnstraat 31
6811 EW Arnhem
026-3705116
kroese.arnhem@xs4all.nl

PLATO

Oude Ebbingestraat 41-43
9712 HB Groningen
050-3135055
 groningen@platomania.nl

Molenstraat 126
Nijmegen
024-3221346
kroese.nijmegen@planet.nl

www.kroese-online.nl

Klokensteeg 14
8011 XV Zwolle
038-4225354
 zwolle@platomania.nl

SOUNDS

Parade 66
5911 CE Venlo
077-3510625
info@sounds-venlo.nl

www.sounds-venlo.nl

VELVET MUSIC

Havik 7A
3811Ex Amersfoort
033-4621065
amersfoort@velvetmusic.nl

Maandereind 40
6711AD Ede
0318 615403
ede@velvetmusic.nl

Boterstraat 10
1811 HP Alkmaar
072-5110455
alkmaar@velvetmusic.nl

Rozengracht 40
1016NC Amsterdam
020-4228777
amsterdam@velvetmusic.nl

Vriesestraat 110
3311 NS Dordrecht
078-6141481
dordrecht@velvetmusic.nl

Tolbrugstraat 12
4811 WN Breda
076-5212569
breda@velvetmusic.nl

Oude Binnenweg 121A
3012 JC Rotterdam
010-4134423
 rotterdam@velvetmusic.nl

Nieuwe Rijn 34
2312 JE Leiden
071-5128157
leiden@velvetmusic.nl

Voldersgracht 3
2611 ET Delft
tel. 015-2133020
delft@velvetmusic.nl

www.velvetmusic.nl

De Waterput

Bosstraat 36
4611 ND Bergen op Zoom
Tel 0164-237418
info@waterput.nl

De Drukkerij

Markt 51
4331 LK Middelburg
Tel 0118 886 874
muziek@drukkerijmiddelburg.nl

North End Haarlem

Marsmanplein 19 - 2025 DT
Haarlem - T 023-5375745
northend@telfort.nl - www.northendhaarlem.nl/

KATAKLYSM**Iron Will: 20 Years (DVD)**

Zoals de titel doet vermoeden, bevat dit pakket een prachtige verzameling aan documentatie. Zo is er een schitterende registratie van het concert op het Summer Breezefestival in Duitsland. Er wordt een fijne selectie van nummers gebracht op het podium en het publiek smult. Aanvullend zijn de interviews; elk bandlid komt uitvoerig aan bod en zo wordt de hele geschiedenis van de band aan ons kijkers voorgeschoteld. Tenslotte nog wat clips en extra's voor de echte fans, maar het concert blijft het hoogtepunt. (MW)

KORPIKLAANI**Manala**

Het Finse Korpiklaani startte 1993 als Shaman, tot ze 2002 hun naam veranderden. Het zogenaamde bosvolk begon folk met metal te vermengen. Daarbij vallen heidense teksten op en omdat ze zo van bier houden wordt het biermetal genoemd. Achtste album en weer is het feest als tomeloze energie en vol geluid zorgen voor sfeer. Accordeon, viool tussen elektrische gitaren, in hun eigen genre. Graag geziene harde werkers. Prachtig nieuw album. (EMu)

MORGOTH**Cursed To Live**

Cursed To Live is de registratie van een zeer geslaagd reünioptreden dat het Duitse Morgoth gaf in oktober 2011 in Lichtenfels ter gelegenheid van het twintigjarige bestaan van Cursed; hun belangrijkste en meest bepalende plaat die in 1991 als één van de weinige Duitse deathmetalplaten stand hield tussen het grove Scandinavische gorgelgeweld. Zanger Marc Grewe en gitarist Harry Busse vormen nog steeds het hart van Morgoth, dat het vooral moet hebben van de scherpe grom van Grewe en de dreigende en overheersende riffs van Busse. Cursed To Live bevat uiteraard veel nummers van Cursed, maar ook van vroeger werk Resurrection Absurd en The Eternal Fall. Het latere Odium is slechts vertegenwoordigd met het nummer Resistance. Gezien de vorm en de uitstraling van Morgoth tijdens het bewuste optreden, heb ik het donkerbruine vermoeden dat er wel eens nieuw materiaal onderweg zou kunnen zijn. (MV)

COLOFON**Hoofredactie**

Bert Dijkman

Redactie

Jorn van der Linde, Dick van Dijk, Henri Drost

Vormgeving

Eric-Jan Westen, e.westen@westerstorm.nl

Druk

Drukkerij Sintjoris nv, Merendree België

Medewerkers Niels Achtereekte, Erik van Beek, Jos van den Berg, Ronald Besemer, Benjamin van Bienen, Frits Broekema, Cecile Bol, Menno Borst, Appie Clermonts, Peter van Cooten, Vic Van Cooten, Erik Damen, Dennis Dekker, Jan Doense, Henri Drost, Joost van den Dungen, Hermen Dijkstra, Ruben Eg, Sanna Marije van Elst, Willem Jaap van Essen, Jeroen van Heukelom,

Caspar Jacobs, Barend Florijn, Liesbeth Glas, Edwin de Haan, Gijs Hesselmanns, Peter Heuts, Raymond Janssen, Jan Jasper, Albert Jonker, Martin Kikkert, Dries Klontje, Stefan Koers, Martijn Koetsier, Wim Koevoet, Marjan Kok, Stephan Lam, Ron Loontjes, Erik Mundt, Corné Ooijman, Han Orsel, Bram Peeters, Marco van Ravenhorst, Linda Rettenwander, Wiebren Rijkeboer, Xander de Rond, Peter Simmers, Martin Smeets, Jelle Teitsma, Dick Tersteeg, Menno Valk, Louk Vanderschuren, Jeroen Vedder, Paul van 't Veer, Ruud Verkerk, Cees Visser, Jesse Voorn, Jurgen Vreugdenhil, Jan de Vries, André de Waal, Michel Weber, Jeroen Wierstra, Enno de Witt, Erwin Zijleman, Wil Zenhorst.

Adres

Postus 71, 7400 AB Deventer, email: redactie@platomania.nl

Advertenties

Voor adverteren in de Mania kunt u met de redactie contact opnemen. Het is ook mogelijk in combinatie met Live XS een advertentie te boeken. Voor Live XS kunt u contact opnemen met Erik van Oort tel: 06-49879873 email: erik@allxs.nl

Abonneren:

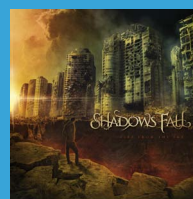
Stort 20 euro's op rekening 53.12.46.825 (ABN/AMRO) van Plato Mania, (10 nummers). Onder vermelding van naam en adres. Voor Belgische abonnees is het 30 euro voor 10 nummers i.v.m. hogere portokosten.

Mania 289 verschijnt op 14 september

ZWARE JONGENS**BARONESS****Yellow & Green**

(Relapse/Tone)

Het nieuwe werkstuk van Baroness is een dubbelaar geworden en verrast niet alleen in dat opzicht. De band die op voorgaande albums nog als de stonerbroer van Mastodon klonk, heeft de massieve metalribs grotendeels overboord gegooit en komt ditmaal overwegend pakkend en songgericht voor de dag. Ook de zang is een stuk toegankelijker geworden. Hierdoor komen meer dan tevoren de jaren zeventig invloeden (Thin Lizzy, Led Zeppelin en zelfs Queen) van de heren bloot te liggen. Waar Yellow nog duidelijke parallellen heeft met The Blue Album gaat vooral op Green het roer rigoureu om en experimenteert de band lustig met stijlen, structuren en sferen. Dit geslaagde tweeluik getuigt van moed en maakt duidelijk dat Baroness als songschrijvers dermate gegroeid zijn dat ze hun composities niet meer achter een muur van geluid hoeven te verstoppen. (DK)

**SHADOWS FALL****Fire From The Sky**

(Spinefarm/V2)

Shadows Fall heeft in haar carrière al behoorlijk laten blijken dat thrashmetal in een modern jasje een prima opvolger is van de oldschool helden van weleer. Het mooie is dat de band op deze zevende plaat haar agressie goed weet te kanaliseren en de nummers van een kraakhelder geluid heeft voorzien. Voor dat laatste zijn de band en wij Adam Dutkiewicz (producer, Killswitch Engage) en Brian Vritue (mixer) een bedankje schuldig. Het heeft ervoor gezorgd dat de band een stuk krachtiger overkomt dan eerder. Dat de band er tegelijkertijd voor heeft gekozen weer wat complexer materiaal te schrijven, komt de kracht van dit album zeker ten goede. De melodieuze zang zal de thrashpurist nog steeds in de weg zitten, maar Shadows Fall gaat hier veel creatiever mee om dan veel van haar genregenoten. Weer een mooie stap voorwaarts. (NA)

**TESTAMENT****Dark Roots Of Earth**

(Nuclear Blast/PIAS)

Testament dat Gene Hoglan (o.a. Dark Angel, Death, Strapping Young Lad) heeft weten te strikken voor een nieuw album, doet natuurlijk meteen denken aan het album The Gathering, een van de grootste kneiters van de band. Die verwachting zet je echter op het verkeerde been. Testament pakt het op deze nieuwe plaat namelijk minder brutaal aan. Maar dat is niet meteen verkeerd. Chuck Billy brult venijnig en de dubbele bass krijgt aardig wat ruimte. Het opmerkelijke is echter dat de band niet zo eigen en overtuigend overkomt als op haar topplaten. Het wekt soms zelfs het idee dat je naar een andere band luistert. Luister een track als Native Blood er maar eens op na. Nummers als Rise Up en Last Stand for Independence beschikken over de juiste overtuiging en dito riffs, maar over de gehele linie heeft band voor een minder energieke aanpak gekozen. (NA)

NILE**At The Gate Of Sethu**

Nile heeft zich bewezen als een van de meest epische en technisch begaafde deathmetalcombo's van de laatste twintig jaren. Met Those Whom The Gods Detest uit 2009 liet de band een iets toegankelijker geluid horen. Deze tendens wordt met dit nieuwe album doorgetrokken en verder uitgebouwd.

De songstructuren zijn compacter en daarnaast experimenteert de band ook voor het eerst met de zang. De diepe, karakteristieke grunt wordt namelijk regelmatig afgewisseld met effectieve brulzang. Net als bijvoorbeeld bij de latere Death-albums maakt dit het groepsgeluid afwisselender zonder dat dit ten koste gaat van de intensiteit. Integendeel; de met oriëntaalse invloeden doorspekte deathmetal klinkt op At The Gate Of Sethu bijzonder geïnspireerd en meeslepend. (DK)

OZZY OSBOURNE**Speak Of The Devil**

Speak Of The Devil was een dubbel-lp, uitgebracht in 1982, met daarop alleen maar Black Sabbath-covers. Deze uitgave werd in Engeland Talk Of The Devil genoemd, maar Speak Of The Devil was ook een video, die nu op dvd wordt uitgebracht, van dezelfde tour met daarop songs van Osbourne's eerste twee soloplaten aangevuld met... Black Sabbath-covers. Bent u er nog? Het zijn de enige officiële releases overigens met Nightranger-gitarist Brad Gilles die de kort daarvoor tragisch omgekomen Rhandy Roads verving. De setting is een nogal donker Irvine Meadows Amphitheater waarin Gillis en bassist Rudy Sarzo er op een vreselijke haren tachtig pardon jaren tachtig manier tekeer gaan, wat een macho's. Ozzy zelf ziet er ook niet op z'n frist uit en toetsenist Don Airey, tegenwoordig van Deep Purple, is nauwelijks te zien dus visueel is Speak Of The Devil eigenlijk niets. Daarmee ook overbodig? Nee, want de muziek is prima te pruimen en je kunt eigenlijk ook niet stuk met songs als Mr Cowley, Suicide Solution, Iron Man en Paranoid. (AdW)

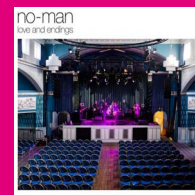
LUCA TURILLI'S RHAPSODY**Ascending To Infinity**

Na het vriendschappelijke vertrek van Luca Turilli in 2011 uit Rhapsody Of Fire, hebben de achtergebleven leden, onder leiding van toetsenist Alex Staropoli, de bandnaam mogen houden. Turilli strikte zanger Alessandro Conti en gaat nu als tweede variant van Rhapsody verder. Aan de muziek zijn deze perikelen niet af te horen; Ascending To Infinity ligt rechtstreeks in het verlengde van zijn voorgangers. De zwaar symfonische, wagneriaanse bombastmetal is even indrukwekkend en uitputtend als altijd en culmineert in het alles overtreffende kwartier van Of Michael The Archangel And Lucifer's Fall. Als Rhapsody Of Fire met hun volgende plaat komt, zullen we waarschijnlijk pas echt weten waar de breuk allemaal goed voor was. (MKi)

SPINESHANK**Anger Denial Acceptance**

Heb jij ook van die dagen dat alles tegenzit? Dat je denkt een parkeerplaats te hebben gevonden en dat er dan zo'n piepklein rottig autootje in staat? Dat die leuke buurvrouw een kopje suiker komt lenen en echt alleen suiker wil? Van die dagen, ja. Dan is er nog maar een uitweg en dat is de nieuwe van Spineshank opzetten. Wat een goddeloze klereherrie is dat, precies wat je nodig hebt op zo'n dag en precies op tijd. Want Spineshank, het kwartet brulboeien uit Amerika, heeft na een negen jaren durende pauze met Anger Denial Acceptance het hardste statement uit haar bestaan gemaakt. Er schemert zo nu en dan nog wel wat nu-metal door het metaal maar grotendeels gaat het om de afwisseling rustig – hard – schreeuw – knal met je harses tegen de muur metal core. Zo komen we de rotzomer wel door... (AdW)

Symfo

**NO MAN****Love And Endings**

(Burning Shed/EMI)

Op 14 oktober 2011 trad No Man op voor een uitverkochte Leamington Spa Assembly. Kern van de band, Tim Bowness en Steven Wilson van Porcupine Tree, wisten zich gesterkt door de aanwezigheid van klassiek violist Steve Bingham en Michael Bearpark, Andrew Booker, Stephen Bennett en Pete Morgan die vaker met de No man hebben gewerkt. Op de setlist staat een selectie uit twintig jaar No Man en er is een nieuw nummer: Beaten By Love. Het album bevat tevens een dvd met daarop de registratie van het concert gefilmd door de Australische regisseur Dion Johnson. Hierop is nog meer te zien hoe intiem de heren een sfeer weten te leggen die vooral door het muzikale vakmanschap naar grote hoogtes stijgt. (Red)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
T
J
E

Movies

AUTOBIOGRAPHY OF NICOLAS CEAUSESCU**Regie: Andrei Ujica**

De Roemeense dictator Nicolae Ceaușescu regeerde meer dan twintig jaar met ijzeren vuist over zijn volk, totdat hij op 25 december 1989 zijn roemloze einde vond voor een vuurpeloton. Regisseur Andrei Ujica gebruikte voor deze voyeuristische en absurde documentaire originele beelden van publieke optredens, partijcongressen en staatsbezoeken aan o.a. Mao, Nixon en koningin Elizabeth van deze voormalige boerenzoon die zich opwerkte tot absoluut communistisch heerser. (Lumiere)

BUILDING A LEGEND**Regie: Bram Crols**

In de documentaire Building a Legend staat de zoektocht naar de authentieke klank van de Steinweg 1836 piano centraal. De "eerste Steinway Grand" piano, die de start betekende van de belangrijkste piano dynastie ter wereld: Steinway & Sons. Vlaamse meester-instrumentenbouwer Chris Maene, Steinway, de achterkleinzoon van de originele bouwer en toppianist Abdel Rahman El Bacha

hebben een gemeenschappelijke droom, namelijk het originele geluid van de eerste Steinway Grand piano opnieuw te horen. In Building a Legend kan de kijker de relatie tussen muziekkuitvoerders en de instrumentenbouwers ontdekken, mensen die trachten hun muzikale droom te verwezenlijken. Binnen de context van de historische uitvoeringspraktijk brengt Building a Legend de puzzelstukken bij elkaar. Eerder dan te verklaren, wil Building a Legend "doen beleven" en wordt vooral de sfeer binnen het milieu geschetst. Het is aan de bewuste toeschouwer om de aangereikte puzzelstukken te nemen zoals ze zijn of verder te puzzelen. (Filmfreak)

CHRONICLE**Regie: Josh Trank**

Nadat drie vrienden van de middelbare school in contact komen met een mysterieuze substantie, beschikken ze plotseling over superkrachten. Ze zijn dolblij met hun nieuwe krachten... maar de situatie loopt al snel uit de hand. Wanneer bij één van de vrienden de duistere kant naar boven komt, wordt hun vriendschap op de proef gesteld. (Fox)

KIJKTIP

**MARLEY****Regie: Kevin Macdonald**

Bob Marley - één van de meest geliefde internationale iconen van de twintigste eeuw, muzikant met een boodschap en bekend over heel de wereld. Zijn muziek overstijgt cultuur en taal en is in de wereld van vandaag nog net zo krachtig als toen hij nog leefde. Gesteund door Marley's nabestaanden heeft Oscarwinnende regisseur Kevin Macdonald deze muzikale biografie over de reggaegrootheid gemaakt. Macdonald kreeg toegang tot de privéarchieven van de familie Marley waardoor hij een prachtige muzikale documentaire kon maken over de zanger, die op 11 mei 1981 op 36-jarige leeftijd overleed aan de gevolgen van kanker. (E1)

A DANGEROUS METHOD**Regie: David Cronenberg**

Wenen aan de vooravond van WO I. Geïntregeerd door de uitdaging van een onmogelijke zaak, neemt Dr. Carl Jung de onstabiele maar aantrekkelijke Sabina Spielrein onder zijn hoede als patiënt. Gewapend met de methode van zijn leermeester, de gerenommeerde Sigmund Freud, gaat Jung aan de slag. Maar al snel vallen beide mannen voor Sabina en raken ze verstrikt in een web van intriges. Een film van David Cronenberg (A History of Violence, Eastern Promises) met Keira Knightley (Pride & Prejudice), Viggo Mortensen (The Lord of the Rings), Vincent Cassel (Black Swan) en Michael Fassbender (Shame). (Cineart)

ALBERT NOBBS**Regie: Rodrigo García**

Ierland, 19de eeuw. Albert is een verlegen butler die al jaren met een geheim rondloopt. 'Hij' is eigenlijk een vrouw die als een man door het leven gaat om zo aan armoede en eenzaamheid te ontkomen. Alleen door iedereen te bedriegen kan Albert onafhankelijk en vrij zijn. Ze houdt hoop om ooit een normaal leven te kunnen leiden, maar voor nu is ze: Albert Nobbs. (A-Film)

KIJKTIP

**SLEEP TIGHT****Regie: Jaume Balagueró**

Het verhaal van de modaal uitzijende Cesar, die zijn fundamentele depressie en apathie voor zijn medemens steeds meesterlijk heeft weten te verbergen door zich voor te doen als een welopgevoede en hardwerkende gentleman. Het enige wat hem dagelijks op de been houdt, is zijn drang de mensen rondom hem ongelukkig te maken. Een afschuwelijk geheim dat hij enkel deelt met zijn stomme en bedlegerige moeder. Wanneer hij zijn aantrekkelijke en opgewekte huisgenote Clara leert kennen, wendt Cesar zijn charmante alter ego aan om haar het leven zo weerzinwekkend mogelijk te maken. (Cineart)

ANOTHER EARTH**Regie: Mike Leigh**

Rhoda Williams, een intelligente jonge vrouw die pas is afgestudeerd in de astrofysica, droomt ervan de ruimte te verkennen. Aan de vooravond van de ontdekking van een planeet die lijkt op de aarde, krijgt Rhoda een auto-ongeluk terwijl ze naar de lucht tuurt op zoek naar de planeet. Het ongeluk heeft een dodelijke afloop: de vrouw en zoon van John Burroughs komen om het leven. Wat later komt John Rhoda tegen zonder te weten wie ze is. Ze beleven een intense relatie, tot John de waarheid ontdekt... (Fox)

WIN / WIN**Regie: Jaap van Heusden**

Mike is advocaat van beroep en deeltijds trainer van een worstelteam. Hij staat in voor een klant op leeftijd die onbekwaam is verklaard. Wanneer Mike diens kleinzoon aantreft, helemaal ontredderd en op zoek naar een plek om te slapen, staat zijn professioneel en gezinsleven helemaal op zijn kop...

Win Win is een aandoenlijke komedie boordevol humor en met een diep menselijke dimensie. (Fox)

DE FILMKRANT ELKE MAAND IN DE BUS?
WORD DONATEUR VAN NEDERLANDS GROOTSTE FILMBLAD NU 100% ONGESUBSIDIEERD!

de **FILM** KRANT

STORT € 27,50 OF MEER OP
 REKENINGNUMMER 438655370 TNV
 STICHTING FUURLAND, AMSTERDAM
 OV: DONATEUR & ADRES

YOUNG ADULT**Regie: Jason Reitman**

In deze fascinerende tragikomedie vertolkt Oscar-winnares Charlize Theron de briljante rol van de 37-jarige Mavis Gary. Voorheen was ze het populairste meisje van de school en nu een aan lager wal geraakt auteur. Ze gaat terug naar haar jeugddorp om haar glorieperiode te herbeleven en haar inmiddels getrouwde schoolliefde te heroveren. De terugkeer verloopt moeilijker dan verwacht en Mavis bouwt een opmerkelijke band op met een voormalig klasgenoot. Beiden worden geconfronteerd met de harde realiteit van het volwassen worden. (Universal Pictures)

HAYWIRE**Regie: Steven Soderbergh**

Deze dynamische actie-thriller, geregisseerd door Oscar®-winnaar Steven Soderbergh, beschikt over een enorme sterrencast waaronder Ewan McGregor, Channing Tatum, Michael Douglas, Antonio Banderas, Michael Fassbender en Gina Carano. De mooie Mallory Kane (martial-arts ster Gina Carano) wordt ingehuurd voor die klussen die overheden niet kunnen goedkeuren en waar

staatschouffden liever niet van op de hoogte zijn. Na een missie om een gijzelaar in Barcelona te redden, wordt ze al snel naar Dublin door gestuurd. Als die operatie verkeerd afloopt blijkt Mallory er in geluid te zijn. Ze zal al haar vaardigheden en trucs moeten inzetten om terug naar Amerika te kunnen keren en wraak te nemen op degenen die haar verraden hebben. (A-Film)

I WISH**Regie: Hirokazu Kore-eda**

De 12-jarige Koichi woont met zijn moeder en grootouders in Kagoshima, in het zuiden. Zijn broertje Ryunosuke woont bij zijn vader in Hakata, in het noorden. De broers wonen sinds de scheiding van hun ouders apart van elkaar. Koichi heeft maar één grote wens en dat is een hereniging van zijn familie. Als hij hoort dat er een treinverbinding komt tussen de steden waar de broers wonen, gelooft Koichi dat er een wonder zal gebeuren wanneer beide treinen elkaar passeren op topsnelheid. Met de hulp van de volwassenen organiseert Koichi een reis met een groepje vrienden, in de hoop dat elk van hen een wonder zal meemaken dat hun moeilijke levens beter zal maken. (A-Film)

KAITEN**Regie: Kiyoshi Sasabe**

Koji Namiki is een gewone Japanse student met een talent voor honkbal. In gewone tijden had hij zijn magische drop ball kunnen perfectioneren. Maar het zijn geen gewone tijden: Japan zit midden in de

Tweede Wereldoorlog en honkbal is nu de sport van de vijand. Koji meldt zich vrijwillig voor de Keizerlijke Japanse Marine. Hij is volkomen bereid te sterven voor zijn land - in een zelfmoordactie.

Kaiten vertelt, gedetailleerd en realistisch, waarom Japanse jongens als Koji zich opofferden tijdens de

KIJKTIP**HUGO****Regie: Martin Scorsese**

Welkom in een betoverende wereld vol spectaculaire avonturen! Als de vindingrijke en slimme Hugo ontdekt dat zijn overleden vader een geheim heeft achtergelaten, begint hij aan een zoektocht die alles verandert voor de mensen om hem heen en hem hopelijk een fijn en veilig thuis zal bezorgen.

De met een Academy Award bekroonde regisseur Martin Scorsese nodigt je uit voor een spannende reis, die door recensenten werd geprezen als 'een must om te zien' (Focus Knack) en 'een wonderschone' (Spits)! (Universal Pictures)

KIJKTIP**MARTHA, MACY, MAY, MARLENE****Regie: Sean Durkin**

Drama waarin Martha haar leven op de rails probeert te krijgen nadat ze ontsnapt is uit een sekte, maar geplaagd wordt door pijnlijke herinneringen. Martha wordt achtervolgd door pijnlijke herinneringen en angstaanvallen. Zij is aan een gewelddadige sekte ontsnapt en keert terug naar huis om bij haar oudere zus te gaan wonen. Terwijl Martha's isolement groeit doordat zij zich niet kan aanpassen, escaleert haar paranoia. Elizabeth Olsen maakt haar baanbrekende debuut als het hoofdpersonage Martha onder regie van Sean Durkin. (Warner)

KIJKTIP**THE BEST EXOTIC MARIGOLD HOTEL****Regie: John Madden**

The Best Exotic Marigold Hotel gaat over een groep Britse gepensioneerd die hun oude dag willen doorbrengen in het exotische en goedkope India. Ze laten zich verleiden door de flitsende en gelikte advertentie van het gerestaureerde Marigold Hotel. Maar eenmaal daar, blijkt het voormalige paleis een stuk minder luxe te zijn. De senioren besluiten er het beste van te maken en ontdekken dat je een nieuw leven, en een nieuwe liefde, kunt beginnen. Als je het verleden maar los laat. (Fox)

KIJKTIP**HEMEL****Regie: Sacha Polak**

Hemel volgt het leven van de jonge vrouw Hemel (Hannah Hoekstra), die alleen opgegroeide met haar vader, de charmante veilingmeester Gijs (Hans Dagelet). Hemel kan zich een bestaan zonder Gijs niet voorstellen en neemt andere mannen niet serieus. Die zijn alleen om te versieren, waarbij haar spel soms grensoverschrijdend en gevaarlijk is. Wanneer Gijs in Sophie (Rifka Lodeizen) zijn grote liefde vindt, moet ook Hemel in beweging komen. (Cineart)

adembenemende duikbootoorlog in de Stille Oceaan. In 1945, toen de oorlog al bijna verloren was, besloot Japan tot de inzet van de Kaiten (letterlijk: 'Terugkeer naar de Hemel') - oftewel: menselijke torpedo's. Bijna vierhonderd zijn er gebouwd. Kaiten is een aangrijpende, razendspannende en authentieke film over de kamikaze van de zee. (Filmfreak)

NO MAN'S LAND**Regie: Danis Tanovic**

Tussen oorlog en vrede, leven en dood ligt Niemandsland. Daar bevinden zich twee soldaten: Bosniër Ciki en Serviër Nino. Ze zitten vast in een loopgraaf tussen de vijandige linies. Een derde - doodgewaande - soldaat, Cera, is op een mijn beland die zal ontploffen zodra zijn lichaam verplaatst wordt. In dit intelligente en verrassende speelfilmdebuut over de onzinnige oorlog in voormalig Joegoslavië - gefilmd op locaties in Slovenië - houdt Tanovic alle betrokken partijen een spiegel voor; niet allen Bosnische en Servische soldaten, maar ook de blauwhelmen en de internationale media. Een oorlogsfilm zonder grote actiescènes en helden maar met mooie contrastrijke cinemascopebeelden, psychologische spelletjes in beide kampen, zwarte humor en suspense van begin tot einde. Een metafoor voor de waanzin van oorlog. (Filmfreak)

OMAR M'A TUER**Regie: Roschdy Zem**

Frankrijk, 1991. Het lichaam van de bruid om het leven gebrachte rijke weduwe Chislaine Marchal wordt in een kelder gevonden. Op de muur staat in haar eigen bloed geschreven: 'Omar heeft me vermoorden'. Haar Marokkaanse nietsvermoedende tuinman Omar wordt hierop direct opgepakt en veroordeeld tot 18 jaar gevangenisstraf. Dit ondanks dat tijdens de rechtszaak meerdere elementen erop wijzen dat het politieonderzoek niet correct is uitgevoerd. Omar m'a tuer is een spannend gevangenisdrama - een thriller en rechtsbankdrama ineen - en gebaseerd op een van de meest schokkende, gerechtelijke dwalingen van de afgelopen twintig jaar. Zeven jaar na zijn opsluiting verkreeg Omar gratie door Jacques Chirac, maar tot op de dag van vandaag vecht hij om zijn onschuld te bewijzen. (Cinemien)

VERWACHT

18 augustus
Hunger Games

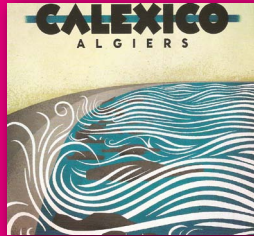
21 augustus
Company Men
God Bless America
We were here (docu)
Walking Dead 2
Garpastum
Harvest Time
Of Freaks and Men
LateBloomers

29 augustus
Quiz

7 september
Bye Bye Blondie
Les Adieux a la Reine
Cabin in the Woods

13 september
Kauwboy
Oslo, August 31 st.
Weekend
Terraferma

BINNENKORT BINNEN



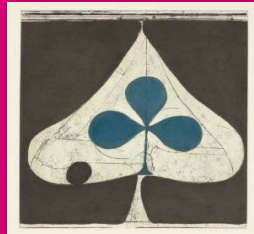
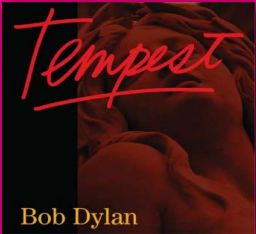
24 augustus

Archive - With Us Untill You're Dead
Robert Cray - Nothing But Love
Dan Deacon - America
Matthew Dear - Beams
Divine Fits - A Thing Called Divine
Efterklang - Piramida
Elbow - Dead In The Boot - B Sides
Get Well Soon - The Scarlet Beast O'seven Heads
Gonzales - Solo Piano II
Holy Other - Held
Alanis Morissette - Havoc And Bright Lights
Kelly Joe Phelps - Brother Sinner & The Whale
Purity Ring - Shrines
Sean Rowe - The Salesman And The Shark
Wild Nothing - Nocturne



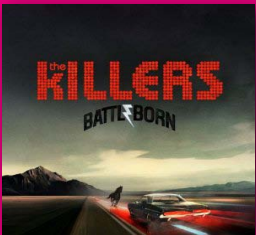
31 Augustus

Animal Collective - Centipede Hz
Cat Power - Sun
Mark Knopfler - Privateering
Pineapple Thief - All The Wars
Poor Moon - Poor Moon
Anne Soldaat - Anne Soldaat
Tanita Tikaram - Can't Go Back
Toure-Raichel Collective - The Tel Aviv Session
Toy - Toy
Two Door Cinema Club - Beacon
Vaccines - Coming Of Age



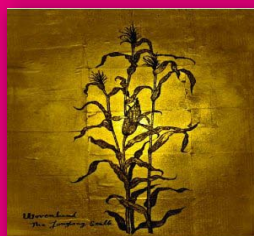
7 September

David Byrne & St. Vincent - Love This Giant
Calexico - Algiers
Amanda Palmer - Theatre Is Evil
Chris Robinson Brotherhood - Magic Door
Script - #3
Woven Hand - Laughing Stalk
Xx - Coexist



14 September

Band Of Horses - Mirage Rock
Ben Folds Five - The Sound Of The Life Of The Mind
Dinosaur Jr - I Bet On Sky
Bob Dylan - Tempest
Nelly Furtado - Spirit Indestructable
Grizzly Bear - Shields
Jon Spencer Blues Explosion - Meat + Bone
Killers - Battle Born
Muse - 2nd Law
Raveonettes - Observator
Rival Sons - Head Down
Skunk Anansie - Black Traffic



21 September

Green Day - Uno!
Diana Krall - Glad Rag Doll
Mumford & Sons - Babel
Sex Pistols - Never Mind The Bollocks 25th Anniversary